

Ἐνώχ Α'

Απόκρυφα

εξάχθηκε από τη Βικιθήκη την 25 Σεπτεμβρίου 2024

Ἐνώχ Α'

Θρησκευτικό κείμενο

Απόκρυφα

1. 1. Λόγος εὐλογίας Ἐνώχ, καθὼς εὐλόγησεν ἐκλεκτοὺς δικαίους οἵτινες ἔσονται εἰς ἡμέραν ἀνάγκης ἐξᾶραι πάντας τοὺς ἐχθρούς, καὶ σωθήσονται δίκαιοι. 2. Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἐνώχ· (ἄνθρωπος δίκαιός ἐστιν, [ὦ] ὄρασις ἐκ θεοῦ αὐτῶ ἀνεωγμένη ἦν, ἔχων τὴν ὄρασιν τοῦ ἁγίου «καὶ» τοῦ οὐρανοῦ.) Ἦδειξέν μοι, καὶ ἁγιολόγων ἁγίων ἤκουσα ἐγὼ, καὶ ὡς ἤκουσα παρ' αὐτῶν πάντα καὶ ἔγνω ἔγὼ θεωρῶν· καὶ οὐκ εἰς τὴν νῦν γενεάν διενοοῦμην, ἀλλὰ ἐπὶ πόρρω οὔσαν ἐγὼ λαλῶ. 3. Καὶ περὶ τῶν ἐκλεκτῶν νῦν λέγω καὶ περὶ αὐτῶν ἀνέλαβον τὴν παραβολὴν μου. καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἅγιός μου ὁ μέγας ἐκ τῆς κατοικήσεως αὐτοῦ, 4. καὶ ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος ἐπὶ γῆν πατήσῃ ἐπὶ τὸ Σεινὰ ὄρος καὶ φανήσεται ἐκ τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ, καὶ φανήσεται ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τῶν οὐρανῶν. 5. καὶ φοβηθήσονται πάντες καὶ πιστεύσουσιν οἱ ἐγγήγοροι, «καὶ ἄσουςιν ἀπόκρυφα ἐν πᾶσιν τοῖς ἄκροις τῆς [γῆς]· καὶ σεισθήσονται πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς,» καὶ λήμψεται αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος μέγας μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. 6. καὶ σεισθήσονται καὶ πεσοῦνται καὶ διαλυθήσονται ὄρη ὑψηλά, καὶ ταπεινωθήσονται βουνοὶ ὑψηλοὶ τοῦ διαρυῆναι ὄρη, καὶ τακῆσονται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς ἐν φλογί. 7. καὶ διασχισθήσεται ἡ γῆ σχίσμα ῥαγάδι, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπολεῖται, καὶ κρίσις ἔσται κατὰ πάντων. 8. καὶ μετὰ τῶν δικαίων τὴν εἰρήνην ποιήσῃ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἔσται συντήρησις καὶ εἰρήνη, καὶ ἐπ' αὐτοὺς γενήσεται ἔλεος, καὶ ἔσονται πάντες τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν εὐδοκίαν δώσει αὐτοῖς καὶ πάντας εὐλογήσει

καὶ πάντων ἀντιλήμψεται καὶ βοηθήσει ἡμῖν, καὶ φανήσεται αὐτοῖς φῶς καὶ ποιήσει ἐπ' αὐτοὺς εἰρήνην. 9. ὅτι ἔρχεται σὺν ταῖς μυριάσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἀπολέσει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς, καὶ ἐλέγξει πᾶσαν σάρκα περὶ πάντων ἔργων τῆς ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν λόγων, «καὶ περὶ πάντων ὧν κατελάλησαν» κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

2. 1. Κατανοήσατε πάντα τὰ ἔργα ἐν τῷ οὐρανῷ, πῶς οὐκ ἠλλοίωσαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς τὰ πάντα ἀνατέλλει καὶ δύνει, τεταγμένος ἕκαστος ἐν τῷ τεταγμένῳ καιρῷ, καὶ ταῖς ἑορταῖς αὐτῶν φαίνονται, καὶ οὐ παραβαίνουνσιν τὴν ἰδίαν τάξιν. 2. Ἴδετε τὴν γῆν καὶ διανοήθητε περὶ τῶν ἔργων τῶν ἐν αὐτῇ γενομένων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τελειώσεως ὡς εἰσιν φθαρτά, ὡς οὐκ ἀλλοιοῦνται, οὐδὲν τῶν ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ πάντα ἔργα θεοῦ ὑμῖν φαίνεται. 3. Ἴδετε τὴν θερείαν καὶ τὸν χειμῶνα...

...καταμάθετε καὶ ἴδετε πάντα τὰ δένδρα...

3.-5. 1. πῶς τὰ φύλλα χλωρὰ ἐν αὐτοῖς σκέποντα τὰ δένδρα, καὶ πᾶς ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. διανοήθητε καὶ γνῶτε περὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ νοήσατε ὅτι θεὸς ζῶν ἐποίησεν αὐτὰ οὕτως, καὶ ζῆ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 2. καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐποίησεν εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπὸ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐνιαυτὸν γινόμενα πάντα οὕτως, καὶ πάντα ὅσα ἀποτελοῦσιν αὐτῷ τὰ ἔργα, καὶ οὐκ ἀλλοιοῦνται αὐτῶν τὰ ἔργα, ἀλλ' ὡσπερὶ κατὰ ἐπιταγὴν τὰ πάντα γίνεται. 3. Ἴδετε πῶς ἡ θάλασσα καὶ οἱ ποταμοὶ ὡς ὁμοίως ἀποτελοῦσιν καὶ οὐκ ἀλλοιοῦσιν αὐτῶν τὰ ἔργα ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ. 4. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐνεμείνατε οὐδὲ ἐποιήσατε κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπέστητε καὶ κατελαλήσατε μεγάλους καὶ σκληροὺς λόγους ἐν στόματι ἀκαθαρσίας ὑμῶν κατὰ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. ὅτι κατελαλήσατε ἐν τοῖς ψεύμασιν ὑμῶν, σκληροκάρδιοι, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ὑμῖν. 5. τοιγὰρ τὰς ἡμέρας ὑμῶν ὑμεῖς καταράσεσθε καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς ὑμῶν ἀπολεῖται, καὶ τὰ ἔτη τῆς ἀπωλείας ὑμῶν πληθυνθήσεται ἐν κατάρα αἰώνων, καὶ οὐκ ἔσται ὑμῖν ἔλεος καὶ εἰρήνη. 6. τότε ἔσται τὰ ὀνόματα ὑμῶν εἰς κατάραν αἰώνιον πᾶσιν τοῖς δικαίοις, καὶ ἐν ὑμῖν καταράσσονται πάντες οἱ καταρώμενοι, καὶ πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀσεβεῖς ἐν ὑμῖν ὁμοῦνται, καὶ πάντες οἱ ἀναμάρτητοι χαρήσονται, καὶ ἔσται αὐτοῖς λύσις ἁμαρτιῶν καὶ πᾶν

ἔλεος καὶ εἰρήνη καὶ ἐπιείκεια, ἔσται αὐτοῖς σωτηρία, φῶς ἀγαθόν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν καὶ πᾶσιν ὑμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς οὐχ ὑπάρξει σωτηρία, ἀλλὰ ἐπὶ πάντα ὑμᾶς κατάλυσις, κατάρρα. 7. καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς φῶς καὶ χάρις καὶ εἰρήνη, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν, ὑμῖν δὲ τοῖς ἀσεβέσιν ἔσται κατάρρα. 8. τότε δοθήσεται τοῖς ἐκλεκτοῖς φῶς καὶ χάρις, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. τότε δοθήσεται πᾶσιν τοῖς ἐκλεκτοῖς σοφία, καὶ πάντες οὗτοι ζήσονται, καὶ οὐ μὴ ἁμαρτήσονται ἔτι οὐ κατ' ἀλήθειαν οὔτε κατὰ ὑπερηφανίαν, καὶ ἔσται ἐν ἀνθρώπῳ πεφωτισμένῳ φῶς καὶ ἀνθρώπῳ ἐπιστήμονι νόημα, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσιν 9. οὐδὲ μὴ ἁμαρτώσιν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν ἐν ὀργῇ θυμοῦ, ἀλλὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ζωῆς ἡμερῶν πληρώσουσιν, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν ἀυξηθήσεται ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὰ ἔτη τῆς χαρᾶς αὐτῶν πληθυνθήσεται ἐν ἀγαλλιάσει καὶ εἰρήνῃ αἰῶνος ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς αὐτῶν.

6. 1. Καὶ ἐγένετο οὗ ἂν ἐπληθύνθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐγεννήθησαν θυγατέρες ὠραῖαι καὶ καλαί. 2. καὶ ἐθεάσαντο αὐτάς οἱ ἄγγελοι υἱοὶ οὐρανοῦ καὶ ἐπεθύμησαν αὐτάς, καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους· Δεῦτε ἐκλεξώμεθα ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ γεννήσομεν ἑαυτοῖς τέκνα. 3. καὶ εἶπεν Σεμιαζᾶς πρὸς αὐτούς, ὃς ἦν ἄρχων αὐτῶν Φοβοῦμαι μὴ οὐ θελήσετε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἔσομαι ἐγὼ μόνος ὀφειλέτης ἁμαρτίας μεγάλης. 4. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτῷ πάντες Ὁμόσωμεν ὄρκῳ πάντες καὶ ἀναθεματίσωμεν πάντες ἀλλήλους μὴ ἀποστρέψαι τὴν γνώμην ταύτην, μέχρις οὗ ἂν τελέσωμεν αὐτὴν καὶ ποιήσωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 5. τότε ὄμοσαν πάντες ὁμοῦ καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους ἐν αὐτῷ ... 7. Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν· Σεμιαζᾶ, οὗτος ἦν ἄρχων αὐτῶν· Ἀραθὰκ, Κιμβρά, Σαμιανή, Δανειήλ, Ἀρεαρώς, Σεμῆλ, Ἰωμειήλ, Χωχαριήλ, Ἐζεκιήλ, Βατριήλ, Σαθιήλ, Ἀτριήλ, Ταμιήλ, Βαρακιήλ, Ἀνανθνά, Θωνιήλ, Ῥαμιήλ, Ἀσέαλ, Ῥακειήλ, Τουριήλ. 8. οὗτοί εἰσιν ἀρχαὶ αὐτῶν οἱ [ἐπὶ] δέκα. **(Κώδικας τῆς Πανόπολης)**

ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώχ περὶ τῶν ἐγγρηγόρων. 1. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπληθύνθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐγεννήθησαν αὐτοῖς θυγατέρες ὠραῖαι. 2. καὶ ἐπεθύμησαν αὐτάς οἱ ἐγγρήγοροι καὶ ἀπεπλανήθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, ἐκλεξώμεθα ἑαυτοῖς γυναῖκας

ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς. 3. καὶ εἶπε Σεμιαζᾶς ὁ ἄρχων αὐτῶν πρὸς αὐτούς, φοβοῦμαι μὴ οὐ θελήσητε (Go θελήσετε) ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἔσομαι ἐγὼ μόνος ὀφειλέτης ἁμαρτίας μεγάλης. 4. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ πάντες καὶ εἶπον, ὁμώσωμεν ἅπαντες ὄρκῳ καὶ ἀναθεματίσωμεν ἀλλήλους τοῦ μὴ ἀποστρέψαι τὴν γνώμην ταύτην, μέχρις οὗ ἀποτελέσωμεν αὐτήν. 5. τότε πάντες ὤμοσαν ὁμοῦ καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους. 6. ἦσαν δὲ οὗτοι διακόσιοι οἱ καταβάντες ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰάρεδ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἑρμονιέμ (Go κορυφὴν Ἑρμών) ὄρους, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄρος Ἑρμώμ, καθότι ὤμοσαν (Go ὁμοσαν) καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους ἐν αὐτῷ. 7. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν. α΄ Σεμιαζᾶς, ὁ ἄρχων αὐτῶν, β΄ Ἀταρκούφ, γ΄ Ἀρακιήλ, δ΄ Χωβαβιήλ, ε΄ Ὁραμμαμή, ς΄ Ῥαμιήλ, ζ΄ Σαμψίχ, η΄ Ζακιήλ, θ΄ Βαλκιήλ, ι΄ Ἀζαλζήλ, ια΄ Φαρμαρός, ιβ΄ Ἀμαριήλ, ιγ΄ Ἀναγημάς, ιδ΄ Θαυσσήλ, ιε΄ Σαμιήλ, ις΄ Σαρινᾶς, ιζ΄ Εὐμιήλ (Par. gr. 1711 ὁ Εὐμιήλ), ιη΄ Τυριήλ, ιθ΄ Ἰουμιήλ, κ΄ Σαριήλ. **(Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος)**

7. 1. Καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας· ἕκαστος αὐτῶν ἐξελέξαντο ἑαυτοῖς γυναῖκας, καὶ ἤρξαντο εἰσπορεύεσθαι πρὸς αὐτάς καὶ μιαινέσθαι ἐν αὐταῖς· καὶ ἐδίδαξαν αὐτάς φαρμακείας καὶ ἐπαιοιδὰς καὶ ρίζοτομίας, καὶ τὰς βοτάνας ἐδήλωσαν αὐταῖς. 2. Αἱ δὲ ἐν γαστρὶ λαβοῦσαι ἐτέκοσαν γίγαντας μεγάλους ἐκ πηχῶν τρισχιλίων, 3. οἵτινες κατησθίωσαν τοὺς κόπους τῶν ἀνθρώπων. ὥς δὲ οὐκ ἐδυνήθησαν αὐτοῖς οἱ ἄνθρωποι ἐπιχορηγεῖν, 4. οἱ γίγαντες ἐτόλμησαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κατησθίωσαν τοὺς ἀνθρώπους. 5. καὶ ἤρξαντο ἁμαρτάνειν ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ τοῖς [θ]ηρίοις καὶ ἐρπετοῖς καὶ τοῖς [ι]χθύσιν, καὶ ἀλλήλων τὰς σάρκας κατεσθίειν, καὶ τὸ αἷμα ἔπινον. 6. τότε ἡ γῆ ἐνέτυχεν κατὰ τῶν ἀνόμων. **(Κώδικας τῆς Πανόπολης)**

1. Οὗτοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἐν τῷ χιλιοστῷ ἑκατοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει τοῦ κόσμου ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας, καὶ ἤρξαντο μιαινέσθαι ἐν αὐταῖς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἔτεκον αὐτοῖς γένη τρία· πρῶτον γίγαντας μεγάλους. 2. οἱ δὲ γίγαντες ἐτέκνωσαν Ναφηλεῖμ, καὶ τοῖς Ναφηλεῖμ ἐγεννήθησαν Ἐλιούδ. καὶ ἦσαν ἀξανάνομοι κατὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν, καὶ ἐδίδαξαν ἑαυτοὺς καὶ τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν

φαρμακείας και έπαιιδίας. (Έκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος)

8. 1. Έδίδαξεν τούς ανθρώπους Άζαήλ μαχαίρας ποιείν και όπλα και άσπίδας και θώρακας, διδάγματα άγγέλων, και υπέδειξεν αυτοίς τὰ μέταλλα και τήν έργασίαν αυτών, και ψέλια και κόσμους και στίβεις και τὸ καλλιβλέφαρον και παντοίους λίθους έκλεκτούς και τὰ βαφικά. 2. και έγένετο άσέβεια πολλή, και έπόρνευσαν και άπεπλανήθησαν και ήφανίσθησαν έν πάσαις ταίς όδοίς αυτών. 3. Σεμαζζας έδίδαξεν έπα[ο]ιδας και ρίζοτομίας. Άρμαρως έπαιιδών λυτήριον. Βαρακιήλ άστρολογίας. Χωχιήλ τὰ σημειωτικά. Σαθιήλ άστεροσκοπίαν. Σεριήλ σεληναγωγίας. 4. τών οὖν ανθρώπων άπολλυμένων ή βο[ή] εις ούρανους άνέβη. (Κώδικας της Πανόπολης)

1. Πρώτος Άζαήλ ό δέκατος τών άρχόντων έδίδαξε ποιείν μαχαίρας και θώρακας και πᾶν σκευός πολεμικόν, και τὰ μέταλλα τής γής και τὸ χρυσίον, πῶς έργάσονται και ποιήσωσιν αυτὰ κόσμια ταίς γυναιξί, και τόν άργυρον. έδειξε δε αυτοίς και τὸ στίλβειν και τὸ καλλωπίζειν και τούς έκλεκτούς λίθους και τὰ βαφικά. και έποίησαν έαυτοίς οί υιοί τών ανθρώπων και ταίς θυγατράσιν αυτών, και παρέβησαν και έπλάνησαν τούς άγίους. 2. και έγένετο άσέβεια πολλή επί τής γής, και ήφάνισαν τὰς όδους αυτών. 3. έτι δε και ό πρώταρχος αυτών Σεμαζζας έδίδαξεν εῑναι όργας κατά τοῦ νοός, και ρίζας βοτανών τής γής. ό δε ένδέκατος Φαρμαρός έδίδαξε φαρμακείας, έπαιιδίας, σοφίας, και έπαιιδών λυτήρια. ό ένατος έδίδαξεν άστροσκοπίαν. ό δε τέταρτος έδίδαξεν άστρολογίαν. ό δε όγδοος έδίδαξεν άεροσκοπίαν. ό δε τρίτος έδίδαξε τὰ σημεία τής γής. ό δε έβδομος έδίδαξε τὰ σημεία τοῦ ήλιού. ό δε είκοστός έδίδαξε τὰ σημεία τής σελήνης. πάντες οὔτοι ήρξαντο ανακαλύπτειν τὰ μυστήρια ταίς γυναιξιν αυτών και τοίς τέκνοις αυτών. μετά δε ταῦτα ήρξαντο οί γίγαντες κατεσθίειν τὰς σάρκας τών ανθρώπων 4. και ήρξαντο οί άνθρωποι έλαττοῦσθαι επί τής γής. [col I] οί δε λοιποί έβόησαν εις τόν ούρανόν περι τής κακώσεως αυτών λέγοντες εῑσενεχθῆναι τὸ μνημόσυνον αυτών ένώπιον κυρίου. [col II] Τότε έβόησαν οί άνθρωποι εις τόν ούρανόν λέγοντες Είσαγάγετε τήν κρίσιν ήμῶν πρὸς τόν ύψιστον, και τήν άπώλειαν ήμῶν ένώπιον τής δόξης τής

μεγάλης, ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων πάντων τῆ μεγαλωσύνη.
(**Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος**)

9. 1. Τότε παρ[α]κύψαντες Μιχαήλ καὶ Οὐ[ρι]ήλ καὶ Ῥαφαήλ καὶ Γαβριή[λ], οὔτοι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐθεάσ[αν]το αἷμα πολὺ ἐκχυννόμεν[ον] ἐπὶ τῆς γῆς· 2. καὶ εἶπαν πρὸς[ς] ἀλλήλους φωνῆ βοώντων[ν] ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ. 3. ἐντυγχάνουσιν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων λεγόντων Εἰσαγάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστ[ον]. 4. Καὶ εἶπα[ν] τῷ κυρίῳ Σὺ εἶ κύριος τῶν κυρίων καὶ ὁ θεὸς τῶν θεῶν καὶ βασιλεὺς τῶν αἰώνων· ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος, καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ μέγα καὶ εὐλογητὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 5. σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ἔχων, καὶ πάντα ἐνώπιόν σου φανερὰ καὶ ἀκάλυπτα. 6. καὶ πάντα σὺ ὄρᾳς ἃ ἐποίησεν Ἄζαήλ, ὃς ἐδίδαξεν πάσας τὰς ἀδικίας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐδήλωσεν τὰ μυστήρια τοῦ αἰῶνος τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἃ ἐπιτηδεύουσιν [καὶ] ἔγνωσαν ἄνθρωποι, 7. καὶ Σεμαζᾶς, ᾧ τὴν ἐξουσίαν ἔδωκας ἄρχειν τῶν σὺν αὐτῷ ἅμα ὄντων. 8. καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς καὶ συνεκοιμήθησαν αὐταῖς καὶ ἐμίανθησαν, καὶ ἐδήλωσαν αὐταῖς πάσας τὰς ἁμαρτίας. 9. καὶ αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τιτᾶνας, ὑφ' ὧν ὅλη ἡ γῆ ἐπλήσθη αἵματος καὶ ἀδικίας. 10. καὶ νῦν ἰδοὺ βοῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν τετελευτηκότων καὶ ἐντυγχάνουσιν μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνέβη ὁ στεναγμὸς αὐτῶν καὶ οὐ δύναται ἐξελεθεῖν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων ἀνομιμάτων. 11. καὶ σὺ πάντα οἶδας πρὸ τοῦ αὐτὰ γενέσθαι, καὶ σὺ ὄρᾳς ταῦτα καὶ ἔῃς αὐτούς, καὶ οὐδὲ ἡμῖν λέγεις τί δεῖ ποιεῖν αὐτούς περὶ τούτων. (**Κώδικας τῆς Πανόπολης**)

[col I] 1. Καὶ ἀκούσαντες οἱ τέσσαρες μεγάλοι ἀρχάγγελοι, Μιχαήλ καὶ Οὐριήλ καὶ Ῥαφαήλ καὶ Γαβριήλ, (καὶ Pag. gr. 1711) παρέκυσαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν ἀγίων τοῦ οὐρανοῦ. 2. καὶ θεασάμενοι αἷμα πολὺ ἐκκεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀνομίαν γενομένην ἐπ' αὐτῆς, 3. εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους ὅτι Τὰ πνεύματα καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων στενάξουσιν ἐντυγχάνοντα καὶ λέγοντα ὅτι Εἰσαγάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον, καὶ τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης τῆς μεγαλωσύνης, ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων πάντων τῆ μεγαλωσύνη. 4. καὶ εἶπον τῷ κυρίῳ τῶν αἰώνων Σὺ εἶ ὁ θεὸς

τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ θεὸς τῶν αἰῶνων, καὶ ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰῶνων, καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[col II] 1. Καὶ ἀκούσαντες οἱ τέσσαρες μεγάλοι ἀρχάγγελοι, Μιχαήλ καὶ Οὐριήλ καὶ Ραφαήλ καὶ Γαβριήλ, παρέκυψαν (= οἱ <δ> Par gr. 1711) ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν ἀγίων τοῦ οὐρανοῦ. 2. καὶ θεασάμενοι αἷμα πολὺ ἐκκεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶσαν ἀνομίαν καὶ ἀσέβειαν γινομένην ἐπ' αὐτῆς, 3. εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους ὅτι Τὰ πνεύματα καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσι στενάζοντα καὶ λέγοντα Εἰσαγάγετε τὴν δέησιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον. 4. καὶ προσελθόντες οἱ τέσσαρες ἀρχάγγελοι εἶπον τῷ κυρίῳ Σὺ εἶ ὁ θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ θεὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰῶνων, καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

καὶ τὰ ἐξῆς. τότε ὁ ὕψιστος ἐκέλευσε τοῖς ἀγίοις ἀρχαγγέλοις, καὶ ἔδωκαν τοὺς ἐξάρχους αὐτῶν καὶ ἔβαλον (ἔβαλλον Par. gr. 1711) αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον, ἕως τῆς κρίσεως, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἐνῶχ μαρτυρεῖ. 5. σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ πάντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, καὶ πάντα ἐνώπιόν σου φανερὰ καὶ ἀκάλυπτα· καὶ πάντα ὄρας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ κρυβῆναί σε δύναται. 6. ὄρας ὅσα ἐποίησεν Ἄζαήλ καὶ (om. Par. gr. 1711) ὅσα εἰσήνεγκεν, (add. καὶ Par. gr. 1711) ὅσα ἐδίδαξεν, ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα δόλον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. ἐδίδαξε γὰρ τὰ μυστήρια καὶ ἀπεκάλυψε τῷ αἰῶνι τὰ ἐν οὐρανῶ. ἐπιτηδεύουσιν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ, εἰδέναι τὰ μυστήρια, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. 7. τῷ Σεμαζᾶ τὴν ἐξουσίαν ἔδωκας ἔχειν τῶν σὺν αὐτῷ ἅμα ὄντων. 8. καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς καὶ συνεκοιμήθησαν μετ' αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς θηλείαις ἐμίανθησαν, καὶ ἐδήλωσαν αὐταῖς πάσας τὰς ἀμαρτίας, καὶ ἐδίδαξαν αὐτὰς μίσητρα (μίσιτρα Par. gr. 1711) ποιεῖν. 9. καὶ νῦν ἰδοὺ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων ἔτεκον ἕξ αὐτῶν υἱοὺς γίγαντας· κίβδηλα ἐπὶ τῆς (om. Go) γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκκέχυται, καὶ ὅλη ἡ γῆ ἐπλήσθη ἀδικίας. 10. καὶ νῦν ἰδοὺ τὰ πνεύματα τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων

έντυγχάνουσιν, καὶ μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ ἀνέβη ὁ στεναγμὸς αὐτῶν καὶ οὐ δύναται ἐξελεθῆν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων ἀδικημάτων. 11. καὶ σὺ αὐτὰ οἶδας πρὸ τῶν (τοῦ recte Par. gr. 1711) αὐτὰ γενέσθαι καὶ ὁρᾶς αὐτούς καὶ ἔξ αὐτούς, καὶ οὐδὲν λέγεις. τί δεῖ ποιῆσαι αὐτούς (om. Go) περὶ τούτου; (**Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος**)

10. 1. Τότε Ὑψιστος εἶπεν περὶ τούτων, ὁ μέγας Ἅγιος, καὶ ἐλάλησεν καὶ εἶπεν καὶ ἔπεμψεν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν υἱὸν Λέμεχ 2. Εἶπον αὐτῷ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι Κρύψον σεαυτὸν, καὶ δήλωσον αὐτῷ τέλος ἐπερχόμενον, ὅτι ἡ γῆ ἀπόλλυται πᾶσα, καὶ κατακλυσιμὸς μέλλει γίνεσθαι πάσης τῆς γῆς καὶ ἀπολέσει πάντα ὅσα ἐστὶν [ἐν] αὐτῇ. 3. καὶ δίδαξον αὐτὸν ὅπως ἐκφύγη, καὶ μενεῖ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. 4. Καὶ τῷ Ῥαφαὴλ εἶπεν Δῆσον τὸν Ἄζαὴλ ποσὶν καὶ χερσίν, καὶ βάλε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος, καὶ ἄνοιξον τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῷ Δαδουήλ κάκει βάλε αὐτόν, 5. καὶ ὑπόθεσ αὐτῷ λίθους τραχεῖς καὶ ὄξεις καὶ ἐπικάλυσον αὐτῷ τὸ σκότος. καὶ οἰκησάτω ἐκεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ πάμασον καὶ φῶς μὴ θεωρεῖτω. 6. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μεγάλης τῆς κρίσεως ἀπαχθήσεται εἰς τὸν ἐνπυρισμὸν. 7. καὶ ἰαθήσεται ἡ γῆ, ἣν ἠφάνισαν οἱ ἄγγελοι, καὶ τὴν ἴασιν τῆς γῆς δήλωσον, ἵνα ἰάσωνται τὴν πληγὴν, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ μυστηρίῳ ὄλω ᾧ ἐπέταξαν οἱ ἐγγήγοροι καὶ ἐδίδαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, 8. καὶ ἠρημώθη πᾶσα ἡ γῆ ἀφανισθεῖσα ἐν τοῖς ἔργοις τῆς διδασκαλίας Ἄζαήλ· καὶ ἐπ' αὐτῷ γράψον τὰς ἀμαρτίας πάσας. 9. Καὶ τῷ Γαβριὴλ εἶπεν ὁ κύριος Πορευού ἐπὶ τοὺς μαζηρέους, ἐπὶ τοὺς κιβδήλους καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πορνείας, καὶ ἀπόλεσον τοὺς υἱοὺς τῶν ἐγγηγόρων ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· πέμψον αὐτούς ἐν πολέμῳ ἀπωλείας. μακρότης γὰρ ἡμερῶν οὐκ ἔστιν αὐτῶν 10. καὶ πᾶσα ἐρώτησις [οὐκ] ἔσται τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ περὶ αὐτῶν, ὅτι ἐλπίζουσιν ζῆσαι ζωὴν αἰώνιον, καὶ ὅτι ζήσεται ἕκαστος αὐτῶν ἕτη πεντακόσια. 11. Καὶ εἶπεν Μιχαὴλ Πορευού καὶ δήλωσον Σεμιαζᾶ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς σὺν αὐτῷ ταῖς γυναῖξιν μιγεῖσιν, μιανθῆναι ἐν αὐταῖς ἐν ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν. 12. καὶ ὅταν κατασφαγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἴδωσιν τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαπητῶν, καὶ δῆσον αὐτούς ἐβδομήκοντα γενεὰς εἰς τὰς νάπας τῆς γῆς μέχρι ἡμέρας κρίσεως αὐτῶν καὶ συντελεσμοῦ, ἕως τελεσθῆ τὸ κρίμα τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. 13. τότε

ἀπαχθήσονται εἰς τὸ χάος τοῦ πυρὸς καὶ εἰς τὴν βάσανον καὶ εἰς τὸ δεσμοτήριον συνκλείσεως αἰῶνος. 14. καὶ ὃς ἂν κατακαυθῆ καὶ ἀφανισθῆ ἀπὸ τοῦ νῦν, μετ' αὐτῶν ὁμοῦ δεθῆσονται μέχρι τελειώσεως γενεᾶς. 15. ἀπόλεσον πάντα τὰ πνεύματα τῶν κιβδήλων καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἐγρηγόρων διὰ τὸ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους. 16. καὶ ἀπόλεσον τὴν ἀδικίαν πᾶσαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔργον πονηρίας ἐκλειπέτω, καὶ ἀναφανήτω τὸ φυτὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς αἰῶνας· μετὰ χαρᾶς φυτευθήσεται. 17. Καὶ νῦν πάντες οἱ δίκαιοι ἐκφεύξονται, καὶ ἔσονται ζῶντες ἕως γεννήσωσιν χιλιάδας, καὶ πᾶσαι αἱ ἡμέραι νεότητος αὐτῶν, καὶ τὰ σάββατα αὐτῶν μετὰ εἰρήνης πληρώσουσιν. 18. τότε ἐργασθήσεται πᾶσα ἡ γῆ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ φυτευθήσεται δένδρον ἐν αὐτῇ, καὶ πλησθήσεται εὐλογίας. 19. καὶ πάντα τὰ δένδρα τῆς γῆς ἀγαλλιάσονται· φυτευθήσεται, καὶ ἔσονται φυτεύοντες ἀμπέλους, καὶ ἡ ἀμπελος ἦν ἂν φυτεύσωσιν, ποιήσουσιν πρόχους οἴνου χιλιάδας καὶ σπόρου ποιήσει καθ' ἕκαστον μέτρον, ἐλαίας ποιήσει ἀνὰ βάτους δέκα. 20. καὶ σὺ καθάρισον τὴν γῆν ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας καὶ ἀπὸ πάσης ἀδικίας καὶ ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καὶ ἀσεβείας, καὶ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας τὰς γινομένας ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάλειψον. 21. καὶ ἔσονται πάντες λατρεύοντες οἱ λαοὶ καὶ εὐλογοῦντες πάντες ἔμοι καὶ προσκυνοῦντες. 22. καὶ καθαρισθήσεται πᾶσα ἡ γῆ ἀπὸ παντὸς μιάσματος καὶ ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας καὶ ὀργῆς καὶ μᾶστιγος, καὶ οὐκέτι πέμψω ἐπ' αὐτοὺς εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.

(Κώδικας τῆς Πανόπολης)

1. Τότε ὁ ὕψιστος εἶπε καὶ ὁ ἅγιος ὁ μέγας ἐλάλησε, καὶ ἔπεμψε τὸν Οὐριήλ πρὸς τὸν υἱὸν (Go τοῦ) Λάμεχ λέγων 2. Πορεύου πρὸς τὸν Νῶε καὶ εἶπον αὐτῷ τῷ ἐμῷ ὀνόματι Κρύψον σεαυτὸν, καὶ δήλωσον αὐτῷ τέλος ἐπερχόμενον, ὅτι ἡ γῆ ἀπόλλυται πᾶσα· καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι κατακλυσμὸς μέλλει γίνεσθαι πάσης τῆς γῆς, ἀπολέσει πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. 3. δίδαξον τὸν δίκαιον τί ποιήσει, τὸν υἱὸν Λάμεχ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς ζωὴν συντηρήσει, καὶ ἐκφεύξεται δι' αἰῶνος, καὶ ἐξ αὐτοῦ φυτευθήσεται φύτευμα καὶ σταθήσεται πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. 4. Καὶ τῷ Ῥαφαήλ εἶπε Πορεύου, Ῥαφαήλ, καὶ δῆσον τὸν Ἄζαήλ· χερσὶ καὶ ποσὶ συμπόδισον αὐτόν, καὶ ἔμβαλε αὐτόν εἰς τὸ σκότος, καὶ ἄνοιξον τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Δουδαίλ, καὶ ἐκεῖ πορευθεὶς βάλε αὐτόν. 5. καὶ ὑπόθεσ αὐτῷ λίθους ὀξεῖς καὶ (om.

Go) λίθους τραχεῖς καὶ ἐπικάλυπον αὐτῷ σκότος, καὶ οἰκησάτω ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ πώμασον καὶ φῶς μὴ θεωρεῖτω· 6. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀπαχθήσεται εἰς τὸν ἐμπυρισμὸν τοῦ πυρός. 7. καὶ ἴασαι τὴν γῆν ἣν ἠφάνισαν οἱ ἐγρήγοροι, καὶ τὴν ἴασιν τῆς πληγῆς δῆλωσον, ἵνα ἰάσωνται τὴν πληγὴν καὶ μὴ ἀπόλωνται πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ μυστηρίῳ ὃ εἶπον οἱ ἐγρήγοροι καὶ ἐδίδαξαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, 8. καὶ ἠρημώθη πᾶσα ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις τῆς διδασκαλίας Ἀζαήλ· καὶ ἐπ’ αὐτῇ γράψον πάσας τὰς ἁμαρτίας. 9. Καὶ τῷ Γαβριὴλ εἶπε Πορεύου, Γαβριήλ, ἐπὶ τοὺς γίγαντας, ἐπὶ τοὺς κιβδήλους, ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πορνείας, καὶ ἀπόλεσαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἐγρηγόρων ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων· πέμψον αὐτοὺς εἰς ἀλλήλους, ἐξ αὐτῶν εἰς αὐτούς, ἐν πολέμῳ καὶ ἐν ἀπωλείᾳ. καὶ μακρότης ἡμερῶν οὐκ ἔσται αὐτοῖς, 10. καὶ πᾶσα ἐρώτησις οὐκ ἔστι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτι ἐλπίζουσι ζῆσαι ζωὴν αἰώνιον, καὶ ὅτι ζήσεται ἕκαστος αὐτῶν ἕτη πεντακόσια. 11. καὶ τῷ Μιχαήλ εἶπε Πορεύου, Μιχαήλ, δῆσον Σεμαζᾶν καὶ τοὺς ἄλλους σὺν αὐτῷ τοὺς συμμιγέντας ταῖς θυγατράσι τῶν ἀνθρώπων τοῦ μιανθῆναι ἐν αὐταῖς ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν. 12. καὶ ὅταν κατασφαγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἴδωσι τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαπητῶν αὐτῶν, δῆσον αὐτοὺς ἐπὶ ἑβδομήκοντα γενεὰς εἰς τὰς νάπας τῆς γῆς μέχρι ἡμέρας κρίσεως αὐτῶν, μέχρι ἡμέρας τελειώσεως τελεσμοῦ, ἕως συντελεσθῆ κρίμα τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. 13. τότε ἀπενεχθήσονται εἰς τὸ χάος τοῦ πυρός καὶ εἰς τὴν βάσανον καὶ εἰς τὸ δεσμοτήριον τῆς συγκλείσεως τοῦ αἰῶνος. 14. καὶ ὃς ἂν κατακρίθῃ καὶ ἀφανισθῆ ἀπὸ τοῦ νῦν, μετ’ αὐτῶν δεθήσεται (δεθήσεται recte Par. gr. 1711) μέχρι τελειώσεως γενεᾶς αὐτῶν. περὶ δὲ τοῦ ὄρους ἐν ᾧ ὤμοσαν καὶ ἀνεθεμέτισαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἀποστῆ ἀπ’ αὐτοῦ ψῦχος καὶ χιών καὶ πάχνη, καὶ δρόσος οὐ μὴ καταβῆ εἰς αὐτό, εἰ μὴ εἰς κατάραν καταβήσεται ἐπ’ αὐτό, μέχρις ἡμέρας κρίσεως τῆς μεγάλης. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατακαυθήσεται καὶ ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται κατακαϊόμενον καὶ τηκόμενον ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρός, οὕτως κατακαήσεται περὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. καὶ νῦν ἐγὼ λέγω ὑμῖν υἱοῖς ἀνθρώπων, Ὁργὴ μεγάλη καθ’ ὑμῶν, «καὶ» κατὰ τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ οὐ παύσεται ἡ ὀργὴ αὕτη ἀφ’ ὑμῶν, μέχρι καιροῦ σφαγῆς τῶν υἱῶν ὑμῶν. καὶ ἀπολοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ ὑμῶν καὶ ἀποθανοῦνται οἱ ἔντιμοι ὑμῶν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ μὴ ἔσονται πλείω τῶν ἑκατὸν εἴκοσιν

ἐτῶν. καὶ μὴ δόξητε ἔτι ζῆσαι ἐπὶ πλείονα ἔτι· οὐ γάρ ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα ὁδὸς ἐκφεύξεως ἀπὸ τοῦ νῦν, διὰ τὴν ὀργὴν ἣν ὠργίσθη ὑμῖν ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν αἰῶνων· μὴ νομίσητε ὅτι ἐκφεύξεσθε ταῦτα.
(**Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος**)

11. 1. καὶ τότε ἀνοίξω τὰ ταμεῖα τῆς εὐλογίας τὰ ὄντα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ κατενεγκεῖν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ἔργα, ἐπὶ τὸν κόπον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. 2. καὶ τότε ἀλήθεια καὶ εἰρήνη κοινωνήσουσιν ἑαυτοῖς εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν ἀνθρώπων.

12. 1. Πρὸ τούτων τῶν λόγων ἐλήμφθη Ἐνώχ, καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἔγνω ποῦ ἐλήμφθη καὶ ποῦ ἐστιν καὶ τί ἐγένετο αὐτῷ. 2. καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐγγηγόρων, καὶ μετὰ τῶν ἁγίων αἱ ἡμέραι αὐτοῦ. 3. Καὶ ἐστὼς ἡμῖν Ἐνώχ εὐλογῶν τῷ κυρίῳ τῆς μεγαλωσύνης, τῷ βασιλεῖ τῶν αἰῶνων. καὶ ἰδοὺ οἱ ἐγγήγοροι τοῦ ἁγίου τοῦ μεγάλου ἐκάλουν με· 4. Ἐνώχ, ὁ γραμματεὺς τῆς δικαιοσύνης, πορεύου καὶ εἶπε τοῖς ἐγγηγόροις τοῦ οὐρανοῦ οἵτινες ἀπολιπόντες τὸν οὐρανὸν τὸν ὑψηλόν, τὸ ἁγίασμα τῆς στάσεως τοῦ αἰῶνος, μετὰ τῶν γυναικῶν ἐμάνθησαν, καὶ ὥσπερ οἱ υἱοὶ τῆς γῆς ποιοῦσιν, οὕτως καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν, καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας. Ἀφανισμὸν μέγαν ἠφανίσατε τὴν γῆν, 5. καὶ οὐκ ἔσται ὑμῖν εἰρήνη οὔτε ἄφεις, καὶ περὶ ὧν χαίρουσιν τῶν υἱῶν αὐτῶν, 6. τὸν φόνον τῶν ἀγαπητῶν αὐτῶν ὄψονται, καὶ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν υἱῶν αὐτῶν στενάξουσιν καὶ δεηθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐκ αὐτοῖς ἔσται εἰς ἔλεον καὶ εἰρήνην.

13. 1. Ὁ δὲ Ἐνώχ τῷ Ἀζαήλ εἶπεν Πορεύου· οὐκ ἔσται σοι εἰρήνη. κρίμα μέγα ἐξῆλθεν κατὰ σοῦ διῆσαι σε, 2. καὶ ἀνοχὴ καὶ ἐρώτησίς σοι οὐκ ἔσται περὶ ὧν ἔδειξας ἀδικημάτων καὶ περὶ πάντων τῶν ἔργων τῶν ἀσεβειῶν καὶ τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἁμαρτίας, ὅσα ὑπέδειξας τοῖς ἀνθρώποις. 3. Τότε πορευθεὶς εἴρηκα πᾶσιν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πάντες ἐφοβήθησαν, καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος. 4. καὶ ἠρώτησαν ὅπως γράψω αὐτοῖς ὑπομνήματα ἐρωτήσεως ἵνα γένηται αὐτοῖς ἄφεις, καὶ ἵνα ἐγὼ ἀναγνῶ αὐτοῖς τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐρωτήσεως ἐνώπιον Κυρίου τοῦ οὐρανοῦ, 5. ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἔτι δύνανται λαλῆσαι, οὐδὲ ἀπᾶραι αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπὸ αἰσχύνης περὶ ὧν ἠμαρτήκεισαν καὶ κατεκρίθησαν. 6. Τότε ἔγραψα τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐρωτήσεως αὐτῶν καὶ τὰς δεήσεις περὶ τῶν πνευμάτων αὐτῶν καὶ περὶ

ὧν δέονται, ὅπως αὐτῶν γένωνται ἄφεις καὶ μακρότης. 7. καὶ πορευθεὶς ἐκάθισα ἐπὶ τῶν ὑδάτων Δάν ἐν γῆ Δάν, ἥτις ἐστὶν ἐκ δεξιῶν Ἐρμωνειῖμ δύσεως· ἀνεγίνωσκον τὸ ὑπόμνημα τῶν δεήσεων αὐτῶν. 8. ὡς ἐκοιμήθην, καὶ ἰδοὺ ὄνειροι ἐπ' ἐμὲ ἦλθον καὶ ὀράσεις ἐπ' ἐμὲ ἐπέπιπτον, καὶ ἴδον ὀράσεις ὀργῆς, καὶ ἦλθεν φωνὴ λέγουσα Εἶπον τοῖς υἱοῖς τοῦ οὐρανοῦ τοῦ ἐλέγξαι αὐτούς. 9. Καὶ ἔξυπνος γενόμενος ἦλθον πρὸς αὐτούς, καὶ πάντες συνηγμένοι ἐκάθηντο πενθοῦντες ἐν Ἐβελσατά, ἥτις ἐστὶν ἀνὰ μέσον τοῦ Λιβάνου καὶ Σενισήλ, περικεκαλυμμένοι τὴν ὄψιν. 10. ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἀνήγγελα αὐτοῖς πάσας τὰς ὀράσεις ἃς εἶδον κατὰ τοὺς ὕπνους, καὶ ἠρξάμην λαλεῖν τοὺς λόγους τῆς δικαιοσύνης, ἐλέγχων τοὺς ἐγρηγόρους τοῦ οὐρανοῦ.

14. 1. Βίβλος λόγων δικαιοσύνης καὶ ἐλέγξεως ἐγρηγόρων τῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ ἀγίου τοῦ μεγάλου ἐν ταύτῃ τῇ ὀράσει. 2. Ἐγὼ εἶδον κατὰ τοὺς ὕπνους μου ὃ νῦν λέγω ἐν γλώσση σαρκίνη ἐν τῷ πνεύματι τοῦ στόματός μου, ὃ ἔδωκεν ὁ μέγας τοῖς ἀνθρώποις λαλεῖν ἐν αὐτοῖς καὶ νοήσει καρδίας. 3. ὃς ἔκτισεν καὶ ἔδωκεν ἐλέγξασθαι ἐγρηγόρους τοὺς υἱοὺς τοῦ οὐρανοῦ. 4. Ἐγὼ τὴν ἐρώτησιν ὑμῶν τῶν ἀγγέλων ἔγραψα, καὶ ἐν τῇ ὀράσει μου τοῦτο ἐδείχθη· καὶ οὔτε ἡ ἐρώτησις ὑμῶν παρεδέχθη. 5. ἵνα μηκέτι εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῆτε ἐπὶ πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς τῆς γῆς ἐρρέθη δεῖσαι ὑμᾶς εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος, 6. καὶ ἵνα περὶ τούτων ἴδητε τὴν ἀπώλειαν τῶν υἱῶν ὑμῶν τῶν ἀγαπητῶν, καὶ ὅτι οὐκ ἔσται ὑμῖν ὄνησις αὐτῶν, ἀλλὰ πεσοῦνται ἐνώπιον ὑμῶν ἐν μαχαίρα. 7. καὶ ἡ ἐρώτησις ὑμῶν περὶ αὐτῶν οὐκ ἔσται οὐδὲ περὶ ὑμῶν· καὶ ὑμεῖς κλαίοντες καὶ δεόμενοι καὶ μὴ λαλοῦντες πᾶν ῥῆμα ἀπὸ τῆς γραφῆς ἧς ἔγραψα. 8. Καὶ ἐμοὶ ἐφ' ὀράσει οὕτως ἐδείχθη· ἰδοὺ νεφέλαι ἐν τῇ ὀράσει ἐκάλουν καὶ ὀμίχλαι με ἐφώνουν, καὶ διαδρομαὶ τῶν ἀστέρων καὶ διαστραπαὶ με κατεσπούδαζον καὶ ἐθορύβαζόν με, καὶ ἄνεμοι ἐν τῇ ὀράσει μου ἐξεπέτασάν με. 9. καὶ ἐπῆράν με ἄνω καὶ εἰσήνεγκάν με εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰσῆλθον μέχρις ἠγγισα τείχους οἰκοδομῆς ἐν λίθοις χαλάζης καὶ γλώσσης πυρὸς κύκλω αὐτῶν· καὶ ἠρξάντο ἐκφοβεῖν με. 10. Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς γλώσσας τοῦ πυρός, καὶ ἠγγισα εἰς οἶκον μέγαν οἰκοδομημένον ἐν λίθοις χαλάζης, καὶ οἱ τοῖχοι τοῦ οἴκου ὡς λιθόπλακες, καὶ πᾶσαι ἦσαν ἐκ χιόνος, καὶ ἐδάφη χιονικά, 11. καὶ αἱ στέγαι ὡς διαδρομαὶ ἀστέρων καὶ ἀστραπαί, καὶ μεταξὺ αὐτῶν

χερουβίν πύρινα, καὶ οὐρανὸς αὐτῶν ὕδωρ, 12. καὶ πῦρ φλεγόμενον κύκλῳ τῶν τειχῶν, καὶ θύραι πυρὶ καιόμεναι. 13. εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον ἐκεῖνον, θερμὸν ὡς πῦρ καὶ ψυχρὸν ὡς χιὼν, καὶ πᾶσα τροφή ζωῆς οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ· φόβος με ἐκάλυψεν καὶ τρόμος με ἔλαβεν. 14. καὶ ἤμην σειόμενος καὶ τρέμων, καὶ ἔπεσον. ἐθεώρουν ἐν τῇ ὀράσει μου, 15. καὶ ἰδοὺ ἄλλη θύρα ἀνεωγμένη κατέναντί μου, καὶ ὁ οἶκος μείζων τούτου, καὶ ὅλος οἰκοδομημένος ἐν γλώσσαις πυρός, 16. καὶ ὅλος διαφέρων ἐν δόξῃ καὶ ἐν τιμῇ καὶ ἐν μεγαλωσύνῃ, ὥστε μὴ δύνασθαί με ἐξαιρεῖν ὑμῖν περὶ τῆς δόξης καὶ περὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. 17. τὸ ἔδαφος αὐτοῦ ἦν πυρός, τὸ δὲ ἀνώτερον αὐτοῦ ἦσαν ἀστραπαὶ καὶ διαδρομαὶ ἀστέρων, καὶ ἡ στέγη αὐτοῦ ἦν πῦρ φλέγον. 18. Ἐθεώρουν δὲ καὶ εἶδον θρόνον ὑψηλόν, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ ὡσεὶ κρυστάλλινον, καὶ τροχὸς ὡς ἡλίου λάμποντος καὶ ὄρος χερουβίν. 19. καὶ ὑποκάτω τοῦ θρόνου ἐξεπορεύοντο ποταμοὶ πυρός φλεγόμενοι, καὶ οὐκ ἐδυνάσθην ἰδεῖν. 20. καὶ ἡ δόξα ἡ μεγάλη ἐκάθητο ἐπ' αὐτῷ· τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ ὡς εἶδος ἡλίου, λαμπρότερον καὶ λευκότερον πάσης χιόνος. 21. καὶ οὐκ ἐδύνατο πᾶς ἄγγελος παρελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τούτον καὶ ἰδεῖν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ τὸ ἔντιμον καὶ ἔνδοξον, καὶ οὐκ ἐδύνατο πᾶσα σὰρξ ἰδεῖν αὐτοῦ. 22. τὸ πῦρ φλεγόμενον κύκλῳ· καὶ πῦρ μέγα παρειστήκει αὐτῷ, καὶ οὐδεὶς ἐγγίζει αὐτῷ. κύκλῳ μυρίαὶ μυριάδες ἐστήκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ πᾶς λόγος αὐτοῦ ἔργον. 23. καὶ οἱ ἅγιοι τῶν ἀγγέλων οἱ ἐγγίζοντες αὐτῷ οὐκ ἀποχωροῦσιν νυκτὸς οὔτε ἀφίστανται αὐτοῦ. 24. Κἀγὼ ἤμην ἕως τούτου ἐπὶ πρόσωπόν μου βεβλημένος καὶ τρέμων, καὶ ὁ κύριος τῷ στόματι αὐτοῦ ἐκάλεσέν με καὶ εἶπέν μοι, Πρόσελθε ὧδε, Ἐνώχ, καὶ τὸν λόγον μου ἄκουσον. 25. καὶ προσελθὼν μοι εἷς τῶν ἁγίων ἠγειρέν με καὶ ἔστησέν με, καὶ προσήγαγέν με μέχρι τῆς θύρας· ἐγὼ δὲ τὸ πρόσωπόν μου κάτω ἔκυφον.

15. 1. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπέν μοι, Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινός, ἄνθρωπος τῆς ἀληθείας, ὁ γραμματεὺς· καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἤκουσα· μὴ φοβηθῆς, Ἐνώχ, ἄνθρωπος ἀληθινός καὶ γραμματεὺς τῆς ἀληθείας· πρόσελθε ὧδε, καὶ τῆς φωνῆς μου ἄκουσον. 2. πορεύθητι καὶ εἶπε τοῖς πέμψασίν σε, Ἐρωτῆσαι ὑμᾶς ἔδει περὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μὴ τοὺς ἀνθρώπους περὶ ὑμῶν. 3. διὰ τί ἀπελίπετε τὸν οὐρανὸν τὸν ὑψηλὸν τὸν ἅγιον τοῦ αἰῶνος, καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν ἐκοιμήθητε καὶ μετὰ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων ἐμίανθητε καὶ ἐλάβετε ἑαυτοῖς γυναῖκας; ὡςπερ υἱοὶ τῆς

γῆς ἐποίησατε καὶ ἐγεννήσατε ἑαυτοῖς τέκνα, υἱοὺς γίγαντας. 4. καὶ ὑμεῖς ἦτε ἅγιοι καὶ πνεύματα ζῶντα αἰώνια ἐν τῷ αἵματι τῶν γυναικῶν ἐμίανθητε, καὶ ἐν αἵματι σαρκὸς ἐγεννήσατε καὶ ἐν αἵματι ἀνθρώπων ἐπεθυμήσατε. καθὼς καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν σὰρκα καὶ αἷμα, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν καὶ ἀπόλλυνται. 5. διὰ τοῦτο ἔδωκα αὐτοῖς θηλείας, ἵνα σπερματίζουσιν εἰς αὐτάς καὶ τεκνῶσουσιν ἐν αὐταῖς τέκνα οὕτως, ἵνα μὴ ἐκλείπη αὐτοῖς πᾶν ἔργον ἐπὶ τῆς γῆς. 6. ὑμεῖς δὲ ὑπήρχετε πνεύματα ζῶντα αἰώνια καὶ οὐκ ἀποθνήσκοντα εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. 7. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐποίησα ἐν ὑμῖν θηλείας· τὰ πνεύματα τοῦ οὐρανοῦ, ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ κατοίκησις αὐτῶν. 8. καὶ νῦν οἱ γίγαντες οἱ γεννηθέντες ἀπὸ τῶν πνευμάτων καὶ σαρκὸς πνεύματα ἰσχυρὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ γῇ ἢ κατοίκησις αὐτῶν ἔσται. 9. πνεύματα πονηρὰ ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων ἐγένοντο, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων ἐγρηγόρων ἢ ἀρχῆ τῆς κτίσεως αὐτῶν καὶ ἀρχῆ θεμελίου· πνεύματα πονηρὰ κληθήσεται. 10. πνεύματα οὐρανοῦ, ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ κατοίκησις αὐτῶν ἔσται καὶ τὰ πνεύματα ἐπὶ τῆς γῆς τὰ γεννηθέντα, ἐπὶ τῆς γῆς ἢ κατοίκησις αὐτῶν ἔσται. 11. καὶ τὰ πνεύματα τῶν γιγάντων νεφέλας ἀδικοῦντα, ἀφανίζοντα καὶ ἐνπίπτοντα καὶ συναλαίοντα καὶ συνρίπτοντα ἐπὶ τῆς γῆς, πνεύματα σκληρὰ γιγάντων, καὶ δρόμους ποιοῦντα καὶ μηδὲν ἐσθίοντα, ἀλλ' ἀσιτοῦντα καὶ διψῶντα καὶ προσκόπτοντα πνεύματα. 12. καὶ ἐξαναστήσει ταῦτα εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γυναικῶν, ὅτι ἐξεληλύθασιν ἀπ' αὐτῶν, **(Κώδικας τῆς Πανόπολης)**

8. Καὶ νῦν οἱ γίγαντες οἱ γεννηθέντες ἀπὸ πνευμάτων καὶ σαρκὸς πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς καλέσουσιν αὐτούς, ὅτι ἢ κατοίκησις αὐτῶν ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς. 9. πνεύματα πονηρὰ ἔσονται, τὰ πνεύματα ἐξεληλυθότα ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς αὐτῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐγένοντο, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων τῶν ἐγρηγόρων ἢ ἀρχῆ τῆς κτίσεως αὐτῶν καὶ ἀρχῆ θεμελίου· πνεύματα πονηρὰ 10. ἐπὶ τῆς γῆς ἔσονται 11. τὰ πνεύματα τῶν γιγάντων νεμόμενα, ἀδικοῦντα, ἀφανίζοντα, ἐμπίπτοντα καὶ συναλαίοντα καὶ ρίπτοῦντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δρόμους ποιοῦντα καὶ μηδὲν ἐσθίοντα, ἀλλ' ἀσιτοῦντα καὶ ρίπτοῦντα καὶ φάσματα ποιοῦντα καὶ διψῶντα καὶ προσκόπτοντα. 12. καὶ ἐξαναστήσονται τὰ πνεύματα ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν

γυναικῶν, ὅτι ἕξ αὐτῶν ἐξεληλύθασι. (**Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος**)

16. 1. ἀπὸ ἡμέρας σφαγῆς καὶ ἀπωλείας καὶ θανάτου, ἀφ' ὧν τὰ πνεύματα ἐκπορευόμενα ἐκ τῆς ψυχῆς τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἔσται ἀφανίζοντα χωρὶς κρίσεως· οὕτως ἀφανίσουσιν μέχρις ἡμέρας τελειώσεως, τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης, ἐν ἧ ὁ αἰὼν ὁ μέγας τελεσθήσεται. 2. καὶ νῦν ἐγγρηγόροις τοῖς πέμψασίν σε ἐρωτῆσαι περὶ αὐτῶν, οἵτινες ἐν οὐρανῷ ἦσαν. 3. Ὑμεῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἦτε, καὶ πᾶν μυστήριον ὃ οὐκ ἀνεκαλύφθη ὑμῖν καὶ μυστήριον τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ γεγενημένον ἔγνωτε, καὶ τοῦτο ἐμηνύσατε ταῖς γυναιξίν ἐν ταῖς σκληροκαρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ μυστηρίῳ τούτῳ πληθύνουσιν αἱ θήλειαι καὶ οἱ ἄνθρωποι τὰ κακὰ ἐπὶ τῆς γῆς. 4. εἶπον οὖν αὐτοῖς Οὐκ ἔστιν εἰρήνη. (**Κώδικας τῆς Πανόπολης**)

1. Καὶ ἀπὸ ἡμέρας καιροῦ σφαγῆς καὶ ἀπωλείας καὶ θανάτου τῶν γιγάντων ναφηλεῖμι, οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ μεγάλοι ὀνομαστοί, τὰ πνεύματα τὰ ἐκπορευόμενα ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς σαρκὸς ἔσσονται, ἀφανίζοντα χωρὶς κρίσεως· οὕτως ἀφανίσουσι μέχρις ἡμέρας τῆς τελειώσεως, ἕως τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης ἐν ἧ (ᾧ Par. gr. 1711) ὁ αἰὼν ὁ μέγας τελεσθήσεται. (**Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος**)

17. 1. Καὶ παραλαβόντες με εἷς τινα τόπον ἀπήγαγον, ἐν ᾧ οἱ ὄντες ἐκεῖ γίνονται ὡς πῦρ φλέγον καὶ, ὅταν θέλωσιν, φαίνονται ὡσεὶ ἄνθρωποι. 2. Καὶ ἀπήγαγόν με εἰς ζοφώδη τόπον καὶ εἰς ὄρος οὗ ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν. 3. καὶ εἶδον τόπον τῶν φωστήρων καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀστέρων καὶ τῶν βροντῶν, καὶ εἰς τὰ ἀεροβαθῆ, ὅπου τόξον πυρὸς καὶ τὰ βέλη καὶ τὰς θήκας αὐτῶν καὶ τὰς ἀστραπὰς πάσας. 4. Καὶ ἀπήγαγόν με μέχρι ὑδάτων καὶ μέχρι πυρὸς δύσεως, ὃ ἔστιν καὶ παρέχον πάσας τὰς δύνσεις τοῦ ἡλίου. 5. καὶ ἤλθομεν μέχρι ποταμοῦ πυρὸς, ἐν ᾧ κατατρέχει τὸ πῦρ ὡς ὕδωρ καὶ ῥέει εἰς θάλασσαν μεγάλην δύσεως. 6. ἴδον τοὺς μεγάλους ποταμούς, καὶ μέχρι τοῦ μεγάλου ποταμοῦ καὶ μέχρι τοῦ μεγάλου σκοτοῦς κατήντησα, καὶ ἀπῆλθον ὅπου πᾶσα σὰρξ οὐ περιπατεῖ. 7. ἴδον τοὺς ἀνέμους τῶν γνόφων τοὺς χειμερινοὺς καὶ τὴν ἔκχυσιν τῆς ἀβύσσου πάντων ὑδάτων. 8. ἴδον τὸ στόμα τῆς γῆς πάντων τῶν ποταμῶν καὶ τὸ στόμα τῆς ἀβύσσου.

18. 1. ἴδον τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀνέμων πάντων, ἴδον ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐκόσμησεν πάσας τὰς κτίσεις καὶ τὸν θεμέλιον τῆς γῆς, καὶ τὸν λίθον ἴδον τῆς γωνίας τῆς γῆς. 2. ἴδον τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τὴν γῆν βαστάζοντας, 3. καὶ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτοὶ ἰσθᾶσιν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. 4. ἴδον ἀνέμους τῶν οὐρανῶν στρέφοντας καὶ διανεύοντας τὸν τροχὸν τοῦ ἡλίου, καὶ πάντας τοὺς ἀστέρας. 5. ἴδον τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέμους βαστάζοντας ἐν νεφέλῃ. ἴδον πέρατα τῆς γῆς, τὸ στήριγμα τοῦ οὐρανοῦ ἐπάνω. 6. Παρῆλθον καὶ ἴδον τόπον καιόμενον νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ὅπου τὰ ἑπτὰ ὄρη ἀπὸ λίθων πολυτελῶν, [τρία] εἰς ἀνατολὰς καὶ τρία εἰς νότον βάλλοντα. 7. καὶ τὰ μὲν πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ λίθου χρώματος, τὸ δὲ ἦν. ἀπὸ λίθου μαργαρίτου, καὶ τὸ ἀπὸ λίθου ταθέν, τὸ δὲ κατὰ νότον ἀπὸ λίθου πυρροῦ· 8. τὸ δὲ μέσον αὐτῶν ἦν εἰς οὐρανόν, ὡσπερ θρόνος θεοῦ ἀπὸ λίθου φουκά, καὶ ἡ κορυφή τοῦ θρόνου ἀπὸ λίθου σαφείρου· 9. καὶ πῦρ καιόμενον ἴδον. κάπέκεινα τῶν ὀρέων τούτων 10. τόπος ἐστὶν πέρας τῆς μεγάλης γῆς· ἐκεῖ συντελεσθήσονται οἱ οὐρανοί. 11. καὶ ἴδον χάσμα μέγα εἰς τοὺς στύλους τοῦ πυρὸς καταβαίνοντας καὶ οὐκ ἦν μέτρον οὔτε εἰς βάθος οὔτε εἰς ὕψος. 12. καὶ ἐπέκεινα τοῦ χάσματος τούτου ἴδον τόπον ὅπου οὐδὲ στερέωμα οὐρανοῦ ἐπάνω, οὔτε γῆ ἢ τεθεμελιωμένη ὑποκάτω αὐτοῦ, οὔτε ὕδωρ ἦν ὑπὸ αὐτὸ οὔτε πετεινόν, ἀλλὰ τόπος ἦν ἔρημος καὶ φοβερός. 13. ἐκεῖ ἴδον ἑπτὰ ἀστέρας ὡς ὄρη μεγάλα καιόμενα, περὶ ὧν πυνθανομένῳ μοι 14. εἶπεν ὁ ἄγγελος Οὗτός ἐστιν ὁ τόπος τὸ τέλος τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς· δεσμοπήριον τοῦτο ἐγένετο τοῖς ἄστροις καὶ ταῖς δυνάμεσιν τοῦ οὐρανοῦ. 15. καὶ οἱ ἀστέρες οἱ κυλιόμενοι ἐν τῷ πυρὶ, οὗτοί εἰσιν οἱ παραβάντες πρόσταγμα κυρίου ἐν ἀρχῇ τῆς ἀνατολῆς αὐτῶν - ὅτι τόπος ἕξω τοῦ οὐρανοῦ κενός ἐστιν - ὅτι οὐκ ἐξῆλθαν ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. 16. καὶ ὀργίσθη αὐτοῖς καὶ ἔδησεν αὐτοὺς μέχρι καιροῦ τελειώσεως αὐτῶν ἁμαρτίας «αὐτῶν», ἐνιαυτῶν μυρίων.

19. 1. Καὶ εἶπέν μοι Οὐριήλ Ἐνθάδε οἱ μιγέντες ἄγγελοι ταῖς γυναῖξιν στήσονται, καὶ τὰ πνεύματα αὐτῶν πολύμορφα γενόμενα λυμαίνεται τοὺς ἀνθρώπους καὶ πλανήσει αὐτοὺς ἐπιθύειν τοῖς δαιμονίοις μέχρι τῆς μεγάλης κρίσεως, ἐν ἣ κριθήσονται εἰς ἀποτελείωσιν. 2. καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τῶν παραβάντων ἀγγέλων εἰς σειρήνας γενήσονται. 3. κἀγὼ Ἐνώχ ἴδον τὰ θεωρήματα μόνος, τὰ πέρατα πάντων, καὶ οὐ μὴ ἴδῃ οὐδὲ εἶς ἀνθρώπων ὡς ἐγὼ ἴδον. **(Κώδικας τῆς Πανόπολης)**

3. .... ανθρώπων ὡς ἐγὼ εἶδον (**Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος**)

20. 1. Ἄγγελοι τῶν δυνάμεων. 2. Οὐριήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ταρτάρου. 3. Ῥαφαήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἀνθρώπων, 4. Ῥαγουήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐκδικῶν τὸν κόσμον τῶν φωστήρων. 5. Μιχαήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγαθῶν τεταγμένος καὶ ἐπὶ τῷ χάῳ. 6. Σαριήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τῶν πνευμάτων οἵτινες ἐπὶ τῷ πνεύματι ἀμαρτάνουσιν. 7. Γαβριήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τοῦ παραδείσου καὶ τῶν δρακόντων καὶ χερουβείν. ἀρχαγγέλων ὀνόματα ἑπτὰ. (**Κώδικας τῆς Πανόπολης**)

2. ὁ εἷς τῶν ἁγίων ὁ ἐπὶ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ταρτάρου. 3. Ῥαφαήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἀνθρώπων. 4. Ῥαγουήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐκδικῶν τὸν κόσμον τῶν φωστήρων. 5. Μιχαήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὃς ἐπὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγαθῶν τέτακται καὶ ἐπὶ τῷ χάῳ. 6. Σαριήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τῶν πνευμάτων οἵτινες ἐπὶ τῷ πνεύματι ἀμαρτάνουσιν. 7. Γαβριήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τοῦ παραδείσου καὶ τῶν δρακόντων καὶ χερουβίν. Ῥεμειήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὃν ἔταξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῶν ἀνισταμένων. ὀνόματα ζ' ἀρχαγγέλων. (**Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος**)

21. 1. Καὶ ἐφώδευσα ἕως τῆς ἀκατασκευάστου. 2. κἀκεῖ ἐθεασάμην ἔργον φοβερόν· ἐώρακα οὔτε οὐρανὸν ἐπάνω, οὔτε γῆν τεθέαμαι τεθεμελιωμένην, ἀλλὰ τόπον ἀκατασκευάστον καὶ φοβερόν. 3. καὶ ἐκεῖ τεθέαμαι ἑπτὰ τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ δεδεμένους καὶ ἐρριμμένους ἐν αὐτῷ, ὁμοίους ὄρεσιν μεγάλοις καὶ ἐν πυρὶ καιομένους. 4. τότε εἶπον Διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπεδέθησαν, καὶ διὰ τί ὧδε ἐρίφησαν; 5. τότε εἶπέν μοι Οὐριήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὃς μετ' ἐμοῦ ἦν - καὶ αὐτὸς ἠγεῖτο αὐτῶν - καὶ εἶπέν μοι Ἐνώχ, περὶ τίνος ἐρωτᾶς, ἢ περὶ τίνος τὴν ἀλήθειαν φιλοσπευδεῖς; 6. οὗτοί εἰσιν τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ οἱ παραβάντες τὴν ἐπιταγὴν τοῦ κυρίου, καὶ ἐδέθησαν ὧδε μέχρι τοῦ πληρῶσαι μύρια ἔτη, τὸν χρόνον τῶν ἀμαρτημάτων αὐτῶν. 7. Κἀκεῖθεν ἐφώδευσα εἰς ἄλλον τόπον τούτου φοβερῶτερον, καὶ τεθέαμαι ἔργα φοβερῶτερα, πῦρ μέγα ἐκεῖ καιόμενον καὶ φλεγόμενον, καὶ διακοπὴν

εἶχεν ὁ τόπος ἕως τῆς ἀβύσσου, πλήρης στύλων πυρὸς μεγάλου καταφερομένων· οὔτε μέτρον οὔτε πλάτος ἠδυνήθην ἰδεῖν οὐδὲ εἰκάσαι. 8. τότε εἶπον Ὡς φοβερός ὁ τόπος καὶ ὡς δεινὸς τῇ ὀράσει. 9. τότε ἀπεκρίθη μοι ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὃς μετ' ἐμοῦ ἦν, καὶ εἶπέν μοι Ἐνώχ, διὰ τί ἐφοβήθης; οὕτως καὶ ἐπτοήθης; καὶ ἀπεκρίθην Περὶ τούτου τοῦ φοβεροῦ καὶ περὶ τῆς προσόψεως τῆς δεινῆς. 10. καὶ εἶπεν Οὔτος ὁ τόπος δεσμοτήριον ἀγγέλων· ὧδε συνσχεθήσονται μέχρι αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα. (**Κώδικας τῆς Πανόπολης**)

1. Καὶ ἐφώδευσα μέχρι τῆς ἀκατασκευάστου. 2. καὶ ἐκεῖ ἐθεασάμην ἔργον φοβερόν. ἑώρακα οὔτε οὐρανὸν ἐπάνω οὔτε γῆν τεθεμελιωμένην, ἀλλὰ τόπον ἀκατασκευάστον καὶ φοβερόν. 3. καὶ ἐκεῖ τεθέαμαι ζ' ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ δεδεμένους καὶ ἐριμμένους ἐν αὐτῷ ὁμοῦ, ὁμοίους ὀράσει μεγάλη καὶ ἐν πυρὶ καιομένους. 4. τότε εἶπον Διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπεδέθησαν, καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν ἐρίφησαν ὧδε; 5. καὶ εἶπέν μοι Οὐριήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ μετ' ἐμοῦ ὢν - καὶ αὐτὸς αὐτῶν ἠγεῖτο - καὶ εἶπέν μοι, Ἐνώχ, περὶ τίνος ἐρωτᾶς ἢ περὶ τίνος τὴν ἀλήθειαν φιλοσπευδεῖς; 6. οὗτοί εἰσιν τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ οἱ παραβάντες τὴν ἐπιταγὴν τοῦ κυρίου, καὶ ἐδέθησαν ὧδε μέχρι πληρωθῆναι μύρια ἔτη τὸν χρόνον τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῶν. 7. Κάκειθεν ἐφώδευσα εἰς ἄλλον τόπον τούτου φοβερώτερον, καὶ τεθέαμαι ἔργα φοβερά· πῦρ μέγα ἐκεῖ καιόμενον καὶ φλεγόμενον, καὶ διακοπὴν εἶχεν ὁ τόπος ἕως τῆς ἀβύσσου, πλήρης στύλων πυρὸς μεγάλων καταφερομένων· οὔτε μέτρον οὔτε μέγεθος ἠδυνήθην ἰδεῖν οὔτε εἰκάσαι. 8. τότε εἶπον Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὔτος καὶ ὡς δεινὸς τῇ ὀράσει. 9. τότε ἀπεκρίθη μοι καὶ εἶπεν ... (**Ἐκλογή Χρονογραφίας, Γεώργιος Σύγκελλος**)

22. 1. Κάκειθεν ἐφώδευσα εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ἔδειξέν μοι πρὸς δυσμὰς ἄλλο ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, πέτρας στερεάς. 2. καὶ τέσσαρες τόποι ἐν αὐτῷ κοῖλοι, βάθος ἔχοντες καὶ λίαν λεῖοι, τρεῖς αὐτῶν σκοτινοὶ καὶ εἷς φωτινός, καὶ πηγὴ ὕδατος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ. καὶ εἶπον Πῶς λεῖα τὰ κοιλώματα ταῦτα καὶ ὀλοβαθῆ καὶ σκοτινὰ τῇ ὀράσει; 3. τότε ἀπεκρίθη Ῥαφαήλ, ὁ εἷς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὃς μετ' ἐμοῦ ἦν, καὶ εἶπέν μοι Οὔτοι οἱ τόποι οἱ κοῖλοι, ἵνα ἐπισυνάγονται εἰς αὐτοὺς τὰ πνεύματα τῶν ψυχῶν τῶν νεκρῶν. εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐκρίθησαν, ὧδε ἐπισυνάγεσθαι

πάσας τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. 4. καὶ οὗτοι οἱ τόποι εἰς ἐπισύνοχαις αὐτῶν ἐποίησαν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως αὐτῶν καὶ μέχρι τοῦ διορισμοῦ καὶ διορισμένου χρόνου ἐν ᾧ ἡ κρίσις ἡ μεγάλη ἔσται ἐν αὐτοῖς. 5. τεθέσθαι ἀνθρώπους νεκροὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ προέβαιεν καὶ ἐνετύγχανεν. 6. καὶ ἡρώτησα Ῥαφαὴλ τὸν ἄγγελον ὅς μετ' ἐμοῦ ἦν, καὶ εἶπα αὐτῷ Τοῦτο τὸ πνεῦμα τὸ ἐντυγχάνον τίνος ἐστίν, δι' ὃ οὕτως ἡ φωνὴ αὐτοῦ προβαίνει καὶ ἐντυγχάνει ἕως τοῦ οὐρανοῦ; 7. καὶ ἀπεκρίθη μοι λέγων Τοῦτο τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ἐξελθὸν ἀπὸ Ἄβελ ὃν ἐφόνευσε Κάιν ὁ ἀδελφός, καὶ Ἄβελ ἐντυγχάνει περὶ αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἀπολέσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν ἀνθρώπων ἀφανθῆ τὸ σπέρμα αὐτοῦ. 8. Τότε ἡρώτησα περὶ τῶν κυκλωμάτων πάντων, διὰ τί ἐχωρίσθησαν ἐν ἀπὸ τοῦ ἐνός; 9. καὶ ἀπεκρίθη μοι λέγων Οὗτοι οἱ τρεῖς ἐποιήθησαν χωρίζεσθαι τὰ πνεύματα τῶν νεκρῶν· καὶ οὕτως ἐχωρίσθη εἰς τὰ πνεύματα τῶν δικαίων, οὗ ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος ἐν αὐτῷ φωτινὴ· 10. καὶ οὕτως ἐκτίσθη τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅταν ἀποθάνωσιν καὶ ταφῶσιν εἰς τὴν γῆν, καὶ κρίσις οὐκ ἐγενήθη ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. 11. ὧδε χωρίζεται τὰ πνεύματα αὐτῶν εἰς τὴν μεγάλην βάσανον ταύτην, μέχρι τῆς μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως, τῶν μαστίγων καὶ τῶν βασάνων τῶν κατηραμένων μέχρι αἰῶνος· ἦν ἀνταπόδοσις τῶν πνευμάτων· ἐκεῖ δῆσει αὐτοὺς μέχρι αἰῶνος. 12. καὶ οὕτως ἐχωρίσθη τοῖς πνεύμασιν τῶν ἐντυγχανόντων, οἵτινες ἐμφανίζουσι περὶ τῆς ἀπωλείας, ὅταν φονευθῶσιν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν ἁμαρτωλῶν. 13. καὶ οὕτως ἐκτίσθη τοῖς πνεύμασιν τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι οὐκ ἔσονται ὅσοι ἀλλὰ ἁμαρτωλοί, καὶ μετὰ τῶν ἀνόμων ἔσονται μέτοχοι. τὰ δὲ πνεύματα, ὅτι οἱ ἐνθάδε θλιβέντες ἔλαττον κολάζονται αὐτῶν, οὐ τιμωρηθήσονται ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, οὐδὲ μὴ μετεγερθῶσιν ἐντεῦθεν. 14. Τότε ἠϋλόγησα τὸν κύριον τῆς δόξης, καὶ εἶπα Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ τῆς δικαιοσύνης, κυριεύων τοῦ αἰῶνος.

23. 1. Κάκειθην ἐφώδευσα εἰς ἄλλον τόπον πρὸς δυσμὰς τῶν περάτων τῆς γῆς. 2. καὶ ἐθεασάμην πῦρ διατρέχον καὶ οὐκ ἀναπαυόμενον οὐδὲ ἐλλεῖπον τοῦ δρόμου, ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἅμα διαμένον. 3. καὶ ἡρώτησα λέγων Τί ἐστὶν τὸ μὴ ἔχον ἀνάπαυσιν; 4. τότε ἀπεκρίθη μοι Ῥαγουήλ ὁ εἰς τῶν ἀγίων ἀγγέλων ὅς μετ' ἐμοῦ ἦν Οὗτος ὁ δρόμος τοῦ πυρὸς τὸ

πρὸς δυσμὰς πῦρ τὸ ἐκδιωκόν ἐστιν πάντας τοὺς φωστῆρας τοῦ οὐρανοῦ.

24. 1. Καὶ ἔδειξέν μοι ὄρη πυρὸς καιόμενα νυκτός. 2. καὶ ἐπέκεινα αὐτῶν ἐπορεύθην καὶ ἐθεασάμην ἑπτὰ ὄρη, ἔνδοξα πάντα, ἑκάτερα τοῦ ἑκατέρου διαλλάσσοντα, ὧν οἱ λίθοι ἔντιμοι τῇ καλλονῇ, καὶ πάντα ἔντιμα καὶ ἔνδοξα καὶ εὐειδῆ, τρία ἐπ' ἀνατολὰς ἐστηριγμένα ἐν τῷ ἐνί, καὶ τρία ἐπὶ νότον ἐν τῷ ἐνί καὶ φάραγγες βαθεῖαι καὶ τραχεῖαι, μία τῇ μιᾷ οὐκ ἐγγίζουσαι, 3. καὶ τῷ ὄρει ἔβδομον ὄρος ἀνὰ μέσον τούτων, καὶ ὑπερεῖχεν τῷ ὕψει ὅμοιον καθέδρα θρόνου, καὶ περιεκύκλου δένδρα αὐτῷ εὐειδῆ. 4. καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς δένδρον ὃ οὐδέποτε ὠσφρανμαι καὶ οὐδεὶς ἕτερος αὐτῷ ἠύφρανθη, καὶ οὐδὲν ἕτερον ὅμοιον αὐτῷ· ὁσμὴν εἶχεν εὐωδεστέραν πάντων ἀρωμάτων, καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ καὶ τὸ ἄνθος καὶ τὸ δένδρον οὐ φθίνει εἰς τὸν αἰῶνα. οἱ δὲ περὶ τὸν καρπὸν ὡσεὶ βότρυες φοινίκων. 5. τότε εἶπον ὡς καλὸν τὸ δένδρον τοῦτο ἐστὶν καὶ εὐῶδες, καὶ ὠραῖα τὰ φύλλα, καὶ τὰ ἄνθη αὐτοῦ ὠραῖα τῇ ὀράσει. 6. τότε ἀπεκρίθη μοι Μιχαήλ, εἷς τῶν ἀγίων ἀγγέλων ὃς μετ' ἐμοῦ ἦν - καὶ αὐτὸς αὐτῶν ἡγεῖτο -

25. 1. καὶ εἶπέν μοι Ἐνώχ, τί ἐρωτᾷς καὶ τί ἐθαύμασας ἐν τῇ ὁσμῇ τοῦ δένδρου, καὶ διὰ τί θέλεις τὴν ἀλήθειαν μαθεῖν; 2. τότε ἀπεκρίθη αὐτῷ Περὶ πάντων εἰδέναι θέλω, μάλιστα δὲ περὶ τοῦ δένδρου τούτου σφόδρα. 3. καὶ ἀπεκρίθη λέγων Τοῦτο τὸ ὄρος τὸ ὑψηλόν, οὗ ἡ κορυφὴ ὁμοία θρόνου θεοῦ, καθέδρα ἐστὶν οὗ καθίζει ὁ μέγας κύριος, ὁ ἅγιος τῆς δόξης ὁ βασιλεὺς τοῦ αἰῶνος, ὅταν καταβῆ ἐπισκέψασθαι τὴν γῆν ἐπ' ἀγαθῷ. 4. καὶ τοῦτο τὸ δένδρον εὐωδίας, καὶ οὐδεμία σὰρξ ἐξουσίαν ἔχει ἄψασθαι αὐτοῦ μέχρι τῆς μεγάλης κρίσεως, ἐν ἣ ἐκδίκησις πάντων καὶ τελείωσις μέχρις αἰῶνος· τότε δικαίοις καὶ ὀσίοις δοθήσεται 5. ὁ καρπὸς αὐτοῦ τοῖς ἐκλεκτοῖς εἰς ζωὴν εἰς βορρᾶν, καὶ μεταφυτευθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ παρὰ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ βασιλέως τοῦ αἰῶνος. 6. τότε εὐφρανθήσονται εὐφραινόμενοι καὶ χαρήσονται καὶ εἰς τὸ ἅγιον εἰσελεύσονται· αἱ ὁσμαι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτῶν, καὶ ζωὴν πλείονα ζήσονται ἐπὶ γῆς ἣν ἔζησαν οἱ πατέρες σου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καὶ βάσανοι καὶ πληγαὶ καὶ μάστιγες οὐχ ἄψονται αὐτῶν. 7. Τότε ἠυλόγησα τὸν θεὸν τῆς δόξης, τὸν βασιλέα τοῦ αἰῶνος, ὃς ἠτοίμασεν

ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα δικαίους, καὶ αὐτὰ ἔκτισεν καὶ εἶπεν δοῦναι αὐτοῖς.

26. 1. Καὶ ἐκεῖθεν ἐφώδευσα εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς, καὶ ἴδον τόπον ηὐλογημένον, ἐν ᾧ δένδρα ἔχοντα παραφυάδας μενούσας καὶ βλαστούσας τοῦ δένδρου ἐκκοπέντος. 2. κάκει τεθέαμαι ὄρος ἅγιον· ὑποκάτω τοῦ ὄρους ὕδωρ ἐξ ἀνατολῶν, καὶ τὴν δύσιν εἶχεν πρὸς νότον. 3. καὶ ἴδον πρὸς ἀνατολὰς ἄλλο ὄρος ὑψηλότερον τούτου, καὶ ἀνὰ μέσον αὐτοῦ φάραγμα βαθεῖαν, οὐκ ἔχουσαν πλάτος, καὶ δι' αὐτῆς ὕδωρ πορεύεται ὑποκάτω ὑπὸ τὸ ὄρος. 4. καὶ πρὸς δυσμὰς τούτου ἄλλο ὄρος ταπεινότερον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔχον ὕψος, καὶ φάραγμα βαθεῖαν καὶ ξηρὰν ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ ἄλλην φάραγμα βαθεῖαν καὶ ξηρὰν ἐπ' ἄκρων τῶν τριῶν ὁρέων. 5. καὶ πᾶσαι φάραγγές εἰσιν βαθεῖαι ἐκ πέτρας στερεᾶς, καὶ δένδρον οὐκ ἐφυτεύετο ἐπ' αὐτάς. 6. καὶ ἐθαύμασα περὶ τῆς φάραγγος, καὶ λίαν ἐθαύμασα.

27. 1. καὶ εἶπον Διὰ τί ἡ γῆ αὕτη ἢ εὐλογημένη καὶ πᾶσα πλήρης δένδρων, αὕτη δὲ ἢ φάραγις κεκατηραμένη ἐστίν; 2. γῆ κατάρατος τοῖς κεκατηραμένοις ἐστὶν μέχρι αἰῶνος. ὧδε ἐπισυναχθήσονται πάντες οἱ κεκατηραμένοι οἵτινες ἐροῦσιν τῷ στόματι αὐτῶν κατὰ Κυρίου φωνὴν ἀπρεπῆ, καὶ περὶ τῆς δόξης αὐτοῦ σκληρὰ λαλήσουσιν. ὧδε ἐπισυναχθήσονται, καὶ ὧδε ἔσται τὸ οἰκητήριον. 3. ἐπ' ἐσχάτοις αἰῶσιν, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς κρίσεως τῆς ἀληθινῆς ἐναντίον τῶν δικαίων εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ὧδε εὐλογήσουσιν οἱ ἀσεβεῖς τὸν κύριον τῆς δόξης, τὸν βασιλέα τοῦ αἰῶνος· 4. ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς κρίσεως αὐτῶν εὐλογήσουσιν ἐν ἐλέει, ὡς ἐμέρισεν αὐτοῖς. 5. Τότε ηὐλόγησα τὸν κύριον τῆς δόξης, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐδήλωσα καὶ ὕμνησα μεγαλοπρεπῶς.

28. 1. Καὶ ἐκεῖθεν ἐπορεύθην εἰς τὸ μέσον Μανδοβαρά, καὶ ἴδον αὐτὸ ἔρημον· καὶ αὐτὸ μόνον 2. πλήρης δένδρων καὶ ἀπὸ τῶν σπερμάτων ὕδωρ ἄνομβρον ἄνωθεν φερόμενον, 3. ὡς ὕδραγωγὸς δαψιλῆς ὡς πρὸς βορρᾶν ἐπὶ δυσμῶν πάντοθεν ἀνάγει ὕδωρ καὶ δρόσον.

29. 1. Ἔτι ἐκεῖθεν ἐπορεύθην εἰς ἄλλον τόπον ἐν τῷ Βαβδηρά, καὶ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὄρους τούτου ὠχρόμην, 2. καὶ ἴδον κρίσεως δένδρα πνέοντα ἄρωμάτων, λιβάνων καὶ ζιμύρνας, καὶ τὰ δένδρα αὐτῶν ὅμοια καρύαις.

30. 1. Καὶ ἐπέκεινα τούτων ὤχομην πρὸς ἀνατολὰς μακρὰν, καὶ ἶδον τόπον ἄλλον μέγαν, φάραγγα ὕδατος, 2. ἐν ᾧ καὶ δένδρα χροᾶ ἀρωμάτων ὁμοίων σκίνῳ, 3. καὶ τὰ παρὰ τὰ χεῖλη τῶν φαράγγων τούτων ἶδον κιννάμωμον ἀρωμάτων· καὶ ἐπέκεινα τούτων ὤχομην πρὸς ἀνατολὰς.

31. 1. καὶ ἶδον ἄλλα ὄρη καὶ ἐν αὐτοῖς ἄλση δένδρων, καὶ ἐκπορευόμενον ἐξ αὐτῶν νέκταρ τὸ καλούμενον σαρρὰν καὶ χαλβάνη. 2. καὶ ἐπέκεινα τῶν ὀρέων τούτων ἶδον ἄλλο ὄρος πρὸς ἀνατολὰς τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ πάντα τὰ δένδρα πλήρη ἐξαυτῆς ἐν ὁμοιώματι ἀμυγδάλων, 3. ὅταν τριβῶσιν· διὸ εὐωδέστερον ὑπὲρ πάντων τῶν ἀρωμάτων.

32. 1. εἰς βορρᾶν πρὸς ἀνατολὰς τεθέαμαι ἑπτὰ ὄρη πλήρη νάρδου χρηστοῦ καὶ σκίνου καὶ κινναμώμου καὶ πιπέρεως. 2. Καὶ ἐκεῖθεν ἐφώδευσα ἐπὶ τὰς ἀρχὰς πάντων τῶν ὀρέων τούτων, μακρὰν ἀπέχων πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς, καὶ διέβην ἐπάνω τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ ὤχομην ἐπ' ἄκρων, καὶ ἀπὸ τούτου διέβην ἐπάνω τοῦ Ζωτιήλ. 3. καὶ ἦλθον πρὸς τὸν παράδεισον τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἶδον μακρόθεν τῶν δένδρων τούτων δένδρα πλείονα καὶ μεγάλα δύο μὲν ἐκεῖ, μεγάλα σφόδρα καλὰ καὶ ἔνδοξα καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ τὸ δένδρον τῆς φρονήσεως, οὗ ἔσθίουσιν ἅγιοι τοῦ καρποῦ αὐτοῦ καὶ ἐπίστανται φρόνησιν μεγάλην. 4. ὅμοιον τὸ δένδρον ἐκεῖνο στροβιλέα τὸ ὕψος, τὰ δὲ φύλλα αὐτοῦ κερατῖα ὅμοια, ὁ δὲ καρπὸς αὐτοῦ ὡσεὶ βότρυες ἀμπέλου ἰλαροὶ λίαν, ἡ δὲ ὀσμὴ αὐτοῦ διέτρεχεν πόρρω ἀπὸ τοῦ δένδρου. 5. τότε εἶπον ὡς καλὸν τὸ δένδρον, καὶ ὡς ἐπίχαρι τῇ ὀράσει. 6. τότε ἀπεκρίθη Ῥαφαήλ, ὁ ἅγιος ἄγγελος ὁ μετ' ἐμοῦ ὢν Τοῦτο τὸ δένδρον φρονήσεως, ἐξ οὗ ἔφαγεν ὁ πατήρ σου. **(Κώδικας τῆς Πανόπολης)**

89. 42. Καὶ οἱ κύνες ἠρξάντο κατεσθίειν τὰ πρόβατα καὶ οἱ ὄνες καὶ οἱ ἀλώπεκες κατήσθιον αὐτά, μέχρι οὗ ἤγειρεν ὁ κύριος τῶν προβάτων κριὸν ἕνα ἐκ τῶν προβάτων. 43. καὶ ὁ κριὸς οὗτος ἠρξάτο κερατίζειν καὶ ἐπιδιώκειν ἐν τοῖς κέρασιν, καὶ ἐνετίνασεν εἰς τοὺς ἀλώπεκας, καὶ μετ' αὐτοὺς εἰς τοὺς ὄνας· καὶ ἀπώλεσεν ὄνας πολλούς, καὶ μετ' αὐτοὺς [ἐλυμήνα]το τοὺς κύνας. 44. καὶ τὰ πρόβατα ὧν οἱ ὀφθαλμοὶ ἠνοιγῆσαν ἐθεάσαντο τὸν κριὸν τὸν ἐν τοῖς προβάτοις, ἕως οὗ ἀφῆκεν τὴν ὁδὸν

αὐτοῦ καὶ ἤρξατο πορεύεσθαι ἀνοδία. 45. καὶ ὁ κύριος τῶν προβάτων ἀπέστειλεν τὸν ἄρνα τοῦτον ἐπὶ ἄρνα ἕτερον, τοῦ στήσαι αὐτὸν εἰς κριὸν ἐν ἀρχῇ τῶν προβάτων ἀντὶ τοῦ κριοῦ τοῦ ἀφέντος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 46. καὶ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ σιγῇ κατὰ μόνας, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν εἰς κριὸν καὶ εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς ἡγούμενον τῶν προβάτων· καὶ οἱ κύνες ἐπὶ πᾶσιν τούτοις ἔθλιβον τὰ πρόβατα. 47. [καὶ] ὁ κριὸς ὁ πρῶτος τὸν κριὸν τὸν δεύτερον ἐπεδίωκεν, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· εἴτ' ἐθεώρουν τὸν κριὸν τὸν πρῶτον ἕως οὗ ἔπεσεν ἔμπροσθεν τῶν κυνῶν. 48. καὶ ὁ κριὸς ὁ δεύτερος ἀναπηδήσας ἀφηγήσατο τῶν προβάτων. 49. καὶ τὰ πρόβατα ηὑξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν· καὶ πάντες οἱ κύνες καὶ οἱ ἀλώπεκες ἔφυγον ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν. **(Κώδικας του Βατικανού)**

97. 6. [καὶ ἀναγνωσθῆς]ονται [πάντες] οἱ λόγοι τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν ἐν[ώπιον] τοῦ μεγάλου ἀγίου κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· εἴτ' ἀναφελεῖ τὰ πάντα ἔργα τὰ μετασχόντα ἐν τῇ ἀνομίᾳ. 7. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἁμαρτωλοὶ [οἱ] ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ὄντες· μνημόσυνον εἰς ὑμᾶς κακόν. 8. οὐαὶ ὑμῖν οἱ κτώμενοι χρυσίον καὶ ἀργύριον οὐκ ἀπὸ δικαιοσύνης, καὶ ἐρεῖτε, πλούτῳ πεπλουτήκαμεν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐσχίκαμεν καὶ κεκτῆμεθα, 9. καὶ πᾶν ὃ ἐὰν θελήσωμεν ποιήσωμεν, ὅτι ἀργύριον τεθησαυρίκαμεν ἐν τοῖς θησαυροῖς ἡμῶν καὶ ἀγαθὰ πολλὰ ἐν ταῖς οἰκίαις ἡμῶν. 10. καὶ ὡς ὕδωρ ἐκχυθήσεται. πεπλάνησθε, ὅτι οὐ μὴ παραμείνη ὁ πλοῦτος ὑμῶν, ἀλλὰ ταχὺ [ἀναπτήσεται] ἀπὸ ὑμῶν, ὅτι ἀδίκως πάντα κέκτησθε· καὶ ὑμεῖς εἰς κατάραν μεγάλην παραδοθήσεσθε.

98. 1. καὶ νῦν ὁμνῶ ὑμῖν τοῖς φρονίμοις καὶ οὐχὶ τοῖς ἄφροσι, ὅτι πολλὰς ὄψεσθε ἐπὶ τῆς γῆς ἀνομίας· 2. ὅτι κάλλος περιθήσονται ἄνδρες ὡς γυναῖκες, [καὶ] χρῶμα ὠραῖον ὑπὲρ παρθένους, ἐν βασιλείᾳ καὶ μεγαλωσύνῃ καὶ ἐν ἐξουσίᾳ. ἔσονται δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον [παρ'] αὐτοῖς εἰς βρώματα, καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ὡς ὕδωρ ἐκχυθήσονται 3. [διὰ τὸ μ]ὴ ἐπιστήμην αὐτοὺς μηδὲ φρόνησιν μηδεμίαν [ἔχειν]. οὕτω ἀπολείψετε κοινῶς μετὰ πάντων [τῶν] ὑπαρχόντων ὑμῶν [καὶ τῆς] πάσης δόξης καὶ τῆς τιμῆς [ὑμῶν καὶ] εἰς ἀτιμίαν καὶ ἐρήμωσιν [καὶ σφαγὴν] μεγάλην [τὰ πνεύματα ὑμῶν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς ἐμβληθήσεται.] { Τέσσερις γραμμὲς λείπουν } ἐπὶ τὴν [γῆν οὐκ ἀπεστάλη

ἀλλ' αὐτήν οἱ ἄνθρωποι ἀφ' ἑαυτῶν [ἔκτισαν καὶ εἰς κατάραν] μεγάλην ἀφίξονται οἱ ποιοῦντες [αὐτήν]. 5. καὶ δουλεία (στεῖρα rap) γυναικί οὐκ ἐδόθη ἀλλὰ διὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν· ὅτι οὐχ ὠρίσθη δούλην εἶναι δούλην· ἄνωθεν οὐκ ἐδόθη ἀλλὰ ἐκ καταδυναστείας ἐγένετο. ὁ[μοίως] οὐδὲ ἡ ἀνομία ἄνωθεν ἐδόθη ἀλλ' ἐκ παραβάσεως. ὁμοίως οὐδὲ στεῖρα γυνὴ ἐκτίσθη ἀλλ' ἐξ ἰδίων ἀδικημάτων ἐπετιμήθη ἀτεκνία [καὶ] ἄτεκνος ἀποθανεῖται. 6. ὁμνῶ ὑμῖν ἁμαρτωλοὶ κατὰ τοῦ ἁγίου τοῦ μεγάλου ὅτι τὰ ἔργα ὑμῶν τὰ πονηρὰ ἔσται ἀνακεκαλυμμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· οὐκ ἔσται ὑμῖν ἔργον ἀποκεκρυμμένον ἄδικον. 7. μὴ ὑπολάβητε τῇ ψυχῇ ὑμῶν μηδὲ ὑπολάβητε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν ὅτι οὐ γινώσκουσιν οὐδὲ βλέπουσιν οὐδὲ τὰ ἀδικήματα ὑμῶν θεωρεῖται, οὐδὲ ἀπογράφεται αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου. ἀπὸ τοῦ [νῦν] ἐπιγνώτε ὅτι πάντα τὰ ἀδικήματα ὑμῶν ἀπογράφονται ἡμέραν ἐξ [ἡμέρας] μέχρι τῆς κρίσεως ὑμῶν. 9. οὐαὶ ὑμῖν ἄφρονες ὅτι ἀπολεῖσθε διὰ τὴν ἀφροσύνην ὑμῶν καὶ τῶν [φρονίμων] οὐ μὴ ἀκούσητε καὶ τὰ ἀγαθὰ οὐκ ἀπαντήσει ὑμῖν, τὰ δὲ κακὰ [περιέξει] ὑμᾶς. 10. καὶ νῦν γινώσκετε ὅτι[ι ἠτοίμασται] ὑμῖν εἰς ἡμέραν ἀπωλείας. [μὴ ἐλπίζε]τε σωθῆναι, ἁμαρτωλοί· ἀπ[ελθόντες] ἀποθάνατε, γινώσκοντε[ς ὅτι ἠτοίμας]ται εἰς ἡμέραν κρίσεως μ[εγάλης καὶ στε]νοχωρίας μείζονος τ[οῖς πνεύμασιν ὑμῶν.] 11. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ σκληροτράχηλοι τῇ καρδίᾳ ποιοῦντες τὸ κα[κὸν καὶ ἔσθοντες αἷμα πόθ]εν ὑμῖν ἔσο[νται ἀγαθὰ ἵνα φάγητε ...] {Τέσσερις γραμμὲς λείπουν} 12. [ἔργα τῆ]ς ἀδικίας· διότι ἐλπίδας κα[λάς ἔχετε ὑμῖν]; νῦν γνωστὸν ὑμῖν ἔστω ὅτι εἰς [χεῖρας τ]ῶν δικαίων παραδοθήσεσθε καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ φείσονται ὑμῶν. 13. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς τῶν δικαίων· τάφος ὑμῶν οὐ μὴ ὀρυγῆ. 14. οὐαὶ ὑμῖν οἱ βουλόμενοι ἀκυρῶσαι τοὺς λόγους τῶν δικαίων· οὐ μὴ γένηται ὑμῖν ἐλπίς σωτηρίας. 15. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γράφοντες λόγους ψευδεῖς καὶ λόγους πλανήσεως· αὐτοὶ γράφουσιν καὶ πολλοὺς ἀποπλανήσουσιν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν· 16. πλανᾶσθε ὑμεῖς αὐτοὶ καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν χάρειν, ἀλλὰ ταχέως ἀπολεῖσθε.

99. 1. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ποιοῦντες πλανήματα, καὶ τοῖς ἔργοις τοῖς ψευδέσιν λαμβάνοντες τιμὴν καὶ δόξαν· ἀπολώλατε, οὐκ ἔστιν ὑμῖν σωτηρία εἰς ἀγαθόν. 2. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐξαλλοιοῦντες τοὺς λόγους τοὺς ἀληθινούς, καὶ διαστρέφοντες τὴν αἰώνιον διαθήκην, καὶ λογιζόμενοι ἑαυτοὺς ἀναμαρτήτους· ἐν τῇ γῆ καταποθήσονται. 3. τότε ἐτοιμάζεσθε οἱ δίκαιοι

καὶ προέχεσθε τὰς ἐντεύξεις ὑμῶν εἰς μνημόσυνον, δίδοτε αὐτὰς ἐν διαμαρτυρία ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων, ὅπως εἰσαγάγωσιν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀδίκων ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου θεοῦ εἰς μνημόσυνον· 4. καὶ τότε συν[ταραχ]θήσονται ἐν [ἡμέρ]α ἀπωλείας τῆς ἀδικίας. 5–6. ἐν αὐτῷ [τῷ και]ρῷ ἐκείνῳ αἱ τίκτουςαι ἐκβαλοῦσιν καὶ ἐκσπάσουσιν καὶ ἐγκαταλείψουσιν [τὸ νήπιον] βρέφος, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ἐκτρώσουσιν καὶ αἱ θηλάζουσαι ῥίψ[ουσιν τὰ τέκ]να αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἐπι[στρέψου]σιν ἐπὶ τὰ νήπια αὐτῶν οὐ[δὲ ἐπὶ τὰ θηλά]ζοντα οὐδὲ μὴ φείσονται ... 7. [καὶ] οἱ γλύφοντες εἰκόνα[ς ἀργυ]ρᾶς καὶ χρυσᾶς, ξυλίνας τε [καὶ λιθίνας] καὶ ὀστρακίνας, καὶ λατρεύ[οντες φαν]τάσμασιν καὶ δαιμονίοι[ς καὶ βδελύγ]μασιν καὶ πνεύμασιν πονη[ροῖς καὶ] πάσαις ταῖς πλάναις οὐ κατ' ἐπι[στήμην] καὶ πᾶν βοήθημα οὐ μὴ εὔρητε [ἀπ'] αὐτῶν. 8–9. καὶ πλανηθήσονται ἐν ἀφροσύνη τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ τὰ ὄραματα τῶν ἐνουπνίων καταπλανήσουσιν ὑμᾶς, ὑμεῖς καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν τὰ ψευδῆ ἃ ἐποιήσατε καὶ ἐλαεργ[ήσατε], καὶ ἐπὶ μιᾶς ἀπολεῖσθε. 10–12. καὶ τότε μακάριοι πάντες οἱ ἀκούσαντες φρονίμων λόγουσ καὶ μαθήσονται αὐτοῦς, ποιῆσαι τὰς ἐντολάς τοῦ ὑψίστου, καὶ πορεύσονται ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ πλανήσουσιν μετὰ τῶν πλανώντων καὶ σωθήσονται. 13. οὐαὶ οἱ οἰκοδομοῦντες τὰς οἰκοδομάς αὐτῶν οὐκ ἐκ κόπων ἰδίων, καὶ ἐκ λίθων καὶ ἐκ πλίνθων πᾶσαν οἰκοδομήν ποιεῖτε οἷς οὐκ ἔστιν ὑμῖν χά[ρις]. 14. οὐαὶ οἱ ἐξουθενοῦντες τὴν θεμελίωσιν καὶ τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων αὐτῶν τὴν ἀπ' αἰῶνος, [ὅτι] διώξεται ὑμᾶς πνεῦμα πλανήσεως· οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἀναπαῦσαι. 15. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ποιοῦντες τὴν ἀ[νομίαν] καὶ ἐπιβοηθοῦντες τῇ ἀδι[κία, φονεύ]οντες τὸν πλησίον αὐτῶ[ν ἕως τῆς] ἡμέρας τῆς κρίσεως τῆς [μεγάλης]. 16. [ὅτι] τότε ἐκτρίψει τὴν δόξ[αν ὑμῶν] καὶ ἐπεγερεῖ τὸν θυμὸν [αὐτοῦ καθ'] ὑμῶν ἀπολεῖ πάντας ὑ[μᾶς ἐν ῥομ]φαία καὶ πάντες οἱ δί[καιοι μνημο]νήσουσιν τὰς ἀδικίας [ὑμῶν.]

100. 1–2. καὶ τότε ἐν ἐνὶ τόπῳ ..... [ῥέη τὰ α]ἷμα[τα αὐτῶν. καὶ ἄνθρωπο]ς οὐκ [ἀφέξ]ει τὴν [χεῖρα αὐτοῦ ἀπ]ὸ τοῦ υἱοῦ αὐ[τοῦ, οὔτ' ἀ]πὸ τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς ἀπὸ τοῦ ἐντίμου, οὔτε ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἐξ ὀρθρων μέχρις οὔ δύναι τὸν ἥλιον φονευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό. 3. καὶ διαπορεύσεται ἵππος ἕως τοῦ στήθους αὐτοῦ διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ τὸ ἄρμα μέχρι

ἀξίων καταβήσεται. 4. καὶ καταβήσονται ἄγγελοι καταδύνοντες εἰς τὰ ἀπόκρυφα ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· οἵτινες ἐβοήθουν τῇ ἀδικίᾳ καὶ συστραφήσονται εἰς ἓνα τόπον καὶ ὁ ὕψιστος ἐγερθήσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ποιῆσαι ἐκ πάντων κρίσιν μεγάλην, 5. καὶ τάξει φυλακὴν ἐπὶ πάντας τοὺς δικαίους καὶ ἁγίους τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ τηρηθήσονται ὡς κόριον ὀφθαλμοῦ ἕως οὗ ἐκλείπη τὰ κακὰ καὶ ἁμαρτία. καὶ ἀπ' ἐκείνου ὑπνώσουσιν εὐσεβεῖς ὕπνον ἡδύν, καὶ οὐκ ἔσται οὐκέτι ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. 6. τότε ὄψονται οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων καὶ κατανοήσουσιν οἱ υἱοὶ τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς λόγους τούτους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ γνώσονται ὅτι οὐ δύναται ὁ πλοῦτος αὐτῶν διασῶσαι αὐτούς ἐν τῇ πτώσει τῆς ἀδικίας. 7. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἄδικοι ὅταν ἐκθλίβητε τοὺς δικαίους ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης στερεᾶς καὶ φυλάξητε αὐτούς ἐν πυρί, ὅτι κομιεῖσθε κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. 8. οὐαὶ ὑμῖν σκληροκάριοι, ἀγρυπνοῦντες νοῆσαι τὸ κακόν· περιέχει ὑμᾶς φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιλαμβανόμενος ὑμῶν. 9. οὐαὶ ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῦ στόματος ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῦ στόματος ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς [ἔργοις] τῶν χειρῶν ὑμῶν ὅτι ἀπὸ τῶν ἁγίων ἔργων ἀπεπλα[νῆθητε] ..... 11. ... πᾶσα νεφέλη καὶ ὀμίχλη καὶ δρόσος καὶ ὄμβρος ... ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. 12. δίδοτε οὖν ὄμβρω δῶρα ἵνα μὴ [κωλυθῆ] κα]ταβῆναι ὑμῖν, καὶ δρόσῳ κα[ι νεφέλῃ] καὶ ὀμίχλῃ· χρυσίον διαγράψα[τε ἵνα κα]ταβῶσιν· 13. ὅτι ἐὰν ἐπιρρίψῃ ἐφ' ὑμ[ᾶς χι]ῶν καὶ πάχνη καὶ ψῦχος αὐτῆς, καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ὁ παγετὸς αὐτῶν, καὶ πᾶσαι αἱ μάστιγες αὐτῶν, οὐ δύνασθε ὑποστῆναι ἔμπροσθεν ψύχους καὶ τῶν μαστίγων αὐτῶν.

101. 1. κατανοήσατε τοίνυν, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου καὶ φοβήθητε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον αὐτοῦ. 2. ἐὰν ἀποκλείσῃ τὰς θυρίδας τοῦ οὐρανοῦ καὶ κωλύσῃ τὴν δρόσον καὶ τὸν ὄμβρον καταβῆναι εἵνεκα ὑμῶν, τί ποιήσετε; 3. ἐὰν ἀποστείλῃται τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, οὐχὶ ἔσεσθε δεόμενοι αὐτοῦ; διὰ τί ὑμεῖς λαλεῖτε τῷ στόματι ὑμῶν μέγала καὶ σκληρὰ ἐπὶ τῇ μεγαλωσύνῃ αὐ[τοῦ]; 4. ὁρᾶ[τε] τοὺς ναυκλήρους τοὺς πλωιζομένους τὴν θάλασσαν, ὑπὸ τοῦ κ[λύδω]νος καὶ χειμῶνος σεσαλευμένα τὰ πλοῖα αὐτῶν, 5. καὶ χειμαζόμενοι πάντες φοβοῦνται, ἔξω δὲ τὰ [ἀγαθὰ πάντα] καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐκβάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὑποπτεύουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ὅτι ἡ [θάλασσα κα]ταπίεται αὐτούς καὶ ἐν αὐτ[ῇ]

ἀπολοῦν]ται. 6. οὐχὶ πᾶσα ἡ θάλασσα καὶ [πάντα τὰ] ὕδατα αὐτῆς ἔργον τοῦ ὑψ[ίστου ἐστί,] καὶ αὐτὸς συνεστήσατο τὰ π[έρατα αὐ]τῶν, καὶ συνέδησεν αὐτ[ήν, καὶ περι]έφραξεν αὐτὴν ἄμμω; 7. [καὶ ἀπὸ τῆς] ἐμβριμήσεως αὐτοῦ φο[βοῦνται καὶ ξη]ραίνονται, καὶ οἱ ἰχθύες ..... 8. [.. γῆν] καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς; καὶ τίς ἔδωκεν ἐπιστήμην πᾶσιν τοῖς κινουμένοις ἐν τῇ θαλάσῃ; οἱ ναύκληροι τὴν θάλασσαν φοβοῦνται.

102. 1. καὶ ὅταν ἐκβάλη ἐφ' ὑμᾶς τὸν κλύδωνα τοῦ πυρὸς τῆς καύσεως ὑμῶν, ποῦ ἀποδράντες σωθήσεσθε; καὶ ὅταν δῶ ἐφ' ὑμᾶς φωνὴν αὐτοῦ, 2. ἔσεσθε συνσειόμενοι καὶ φοβούμενοι ἡχῶ μεγάλῳ «καὶ» τὴν γῆν σύμπασαν σειομένην καὶ τρέμουσαν καὶ συνταρασσομένην. 3. καὶ οἱ ἄγγελοι συντελοῦντες τὸ συνταχθὲν αὐτοῖς, καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ οἱ φωστῆρες σειόμενοι καὶ τρέμοντες· ἅπαντες οἱ υἱοὶ τῆς γῆς καὶ ὑμεῖς ἁμαρτωλοὶ ἐπικατάρατοι εἰς τὸν αἰῶνα· οὐκ ἔστιν ὑμῖν χαίρειν. 4. θαρσεῖτε, ψυχαὶ τῶν δικαίων τῶν ἀποθανόντων, τῶν δικαίων καὶ τῶν εὐσεβῶν, 5. καὶ μὴ λυπεῖσθε ὅτι κατέβησαν αἱ ψυχαὶ ὑμῶν εἰς ἄδου μετὰ λύπης καὶ οὐκ ἀπνητήθη τῷ σώματι τῆς σαρκὸς ὑμῶν ἐν τῇ ζωῇ ὑμῶν κατὰ τὴν ὁσιότητα ὑμῶν, ἐπεὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἦτε ἡμέραι ἦσαν ἁμαρτωλῶν καὶ καταράτων ἐπὶ τῆς γῆς. 6. ὅταν ἀποθάνητε, τότε ἐροῦσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ὅτι εὐσεβεῖς κατὰ τὴν εἰμαρμένην ἀπεθάνοσαν, καὶ τί αὐτοῖς περιεγένετο ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτῶν; 7. καὶ αὐτοὶ ὁμοίως ἡμῖν ἀπεθάνοσαν. ἴδετε οὖν ὡς ἀποθνήσκουσιν μετὰ λύπης καὶ σκότους, καὶ τί αὐτοῖς ἐγένετο περισσόν; 8. ἀπὸ τοῦ νῦν ἀναστήτωσαν καὶ σωθήτωσαν, καὶ ὄψονται εἰς τὸν αἰῶνα ἡμᾶς φαγεῖν καὶ πεῖν. 9. τοιγαροῦν ἀρπάσαι καὶ ἁμαρτάνειν καὶ λωποδυτεῖν καὶ ἐγκτᾶσθαι καὶ [ιδεῖν] ἡμέρας ἀγαθᾶς. 10. ἴδετε οὖν οἱ δικαιοῦντες [ἐαυ]τοῦς, ὅποια ἐγένετο αὐτῶν ἢ καταστροφή, ὅτι πᾶσα δικαιοσύνη οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτοῖς ἕως ἀπέθανον καὶ ἀπώλοντο 11. καὶ ἐγένοντο ὡς οὐκ ὄντες καὶ κατέβησαν αἱ ψυχαὶ αὐτῶν μετ' ὀδύνης εἰς ἄδου .....

103. 1. ἐγὼ ὀμνύω ὑμῖν ..... {Τρεῖς γραμμὲς λείπουν} ..... 2. ἐπίσταμαι τὸ μυστήριον τοῦτο· ἀν[έγνω]ν γὰρ τὰς πλάκας τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶδον τὴν γραφὴν ἀναγκαίαν· ἔγνω τὰ γ[εγραμμέ]να ἐν αὐταῖς καὶ ἐγκεκολαμμέν[α περι] ὑμῶν, 3. ὅτι ἀγαθὰ καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ τ[ιμῆ] ἠτοίμασται καὶ ἐγγέγραπται ταῖς ψ[υχαις] τῶν ἀποθανόντων εὐσεβῶν· 4. καὶ χαίρησονται καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται τὰ πνεύματα αὐτῶν οὐδὲ τὸ

μνημόσυνον ἀπὸ προσώπου τοῦ μεγάλου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων. μὴ οὖν φοβεῖσθε τοὺς ὄνειδισμοὺς αὐτῶν. 5. καὶ ὑμεῖς, οἱ νεκροὶ τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅταν ἀποθάνητε ἐροῦσιν ἐφ' ὑμῖν, μακάριοι ἁμαρτωλοὶ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν ὅσας εἶδοσαν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐνδόξως 6. ἀπεθάνοσαν, καὶ κρίσις οὐκ ἐγενήθη ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. 7. αὐτοὶ ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι εἰς ᾧδου κατάξουσιν τὰς ψυχὰς ὑμῶν, 8. καὶ ἐκεῖ ἔσσονται ἐν ἀνάγκῃ μεγάλη καὶ ἐν σκότει καὶ ἐν παγίδι καὶ ἐν φλογὶ καιομένη, καὶ εἰς κρίσιν μεγάλην εἰσελεύσονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς τοῦ αἰῶνος. οὐαὶ ὑμῖν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν χαίρειν. 9. μὴ γὰρ εἴπητε οἱ δίκαιοι, ὅσοι ὄντες ἐν τῇ ζωῇ, τῶν ἡμερῶν τῆς θλίψεως κόπους ἐκοπιάσαμεν, καὶ ἀνηλώμεθα καὶ ὀλίγοι ἐγενήθημεν, καὶ ἀντιλήμπτορα οὐχ εὐρήκαμεν· 10. συντετριμμένοι καὶ ἀπολώλαμεν, καὶ ἀπηλίπισμεθα καὶ μηκέτι εἰδέναι σωτηρίαν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. 11. ἠλίπισαμεν γενέσθαι κεφαλὴ, ἐγενήθημεν κέρ[κος· ἐκο]πιάσαμεν ἐργαζόμενοι καὶ τῶν ὀψωνίων οὐ κεκυριεύκαμεν. ἐγενήθημεν κατάβρωμα ἁμαρτωλῶν, [οἱ ἄνο]μοι ἐβάρυναν ἐφ' ἡμᾶς τὸν ζυγόν. 12. οἱ κυριεύουσιν, οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐγκεντρίζουσιν ἡμᾶς καὶ περικλείουσιν ἡμᾶς· ἐζητήσαμεν πο[ῦ φύγωμεν] ἀπ' αὐτῶν ὅπως ἀναψύχ[ωμεν.] ... {Τρεῖς γραμμὲς λείπουν} ... 14. ἐκράξαμεν ἐπὶ τοὺς καταβάλλοντας καὶ βιαζομένους ἡμᾶς καὶ τὰς ἐντεῦξεις ἡμῶν οὐκ ἀπεδέξαντο, οὐδὲ ἐβούλοντο ἐπακοῦσαι τῆς φωνῆς ἡμῶν. 15. καὶ οὐκ ἀντελαμβάνοντο ἡμῶν, οὐχ εὐρόντες κατὰ τῶν βιαζομένων καὶ κατεσθόντων ἡμᾶς, ἀλλὰ στερεοῦσιν αὐτοὺς ἐφ' ἡμᾶς· ἀπέκτειναν ἡμᾶς καὶ εἰς ὀλίγους ἤγαγον. καὶ οὐχ ὑποδεικνύουσιν περὶ τῶν πεφονευμένων ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀναμνησκουσιν περὶ τῶν ἁμαρτωλῶν αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

104. 1. ὁμνῶ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ ἀναμνησκουσιν [ὑμῶν] εἰς ἀγαθὸν ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ μεγάλου. 2. θαρσεῖτε δὴ ὅτι ἐπαλαιώθητε ἐν τοῖς κακοῖς καὶ ἐν ταῖς θλίψεσιν· ὡσεὶ φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ ἀναλάμψετε καὶ φανεῖτε, αἱ θυρίδες τοῦ οὐρανοῦ ἀνοιχθήσονται ὑμῖν, 3—4. καὶ ἡ κραυγὴ ὑμῶν ἀκουσθήσεται καὶ ἡ κρίσις ὑμῶν ἦν κράζετε καὶ φανεῖται ἐφ' ὅσα συλλαβήσεται ὑμῖν περὶ τῆς θλίψεως ὑμῶν, καὶ ἐκ πάντων ὅστις μετέσχεν τῶν βιαζομένων καὶ κατεσθόντων ὑμᾶς. 5. [μὴ φοβεῖσθε] τὰ κακὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆτε ὡς οἱ ἁμαρτωλοὶ. [ἀλλ' ὑμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ] σκυλήσεσθε καὶ κρίσις αἰώνιος ἐξ ὑμῶν ἔσται εἰς πάσας

τάς γενεάς τῶν αἰώνων. 6. μὴ φοβεῖσθε οἱ δίκαιοι ὅταν ἴδητε τοὺς ἁμαρτωλοὺς κατισχύοντας καὶ εὐοδομένους, καὶ μὴ μέτοχοι αὐτῶν γίνεσθε, ἀλλὰ μακρὰν ἀπέχεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν. 7. μὴ γὰρ εἶπτε οἱ ἁμαρτωλοὶ [ὅτι] οὐ μὴ ἐκζητηθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν [ἐξ] ἡμερῶν. 8. καὶ νῦν ἀποδεικνύω ὑμῖν ὅτι φῶς καὶ σκότος ἡμέρα καὶ νύξ ἐποπτεύουσιν τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν πάσας. 9. μὴ πλανᾶσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν μηδὲ ψεύδεσθε μηδὲ ἐξαλλοιώσητε τοὺς λόγους τῆς ἀληθείας, μηδὲ καταψεύδεσθε τῶν [λόγων τοῦ] ἁγίου, καὶ μὴ δότε ἔπαινον ταῖς [εἰκόσιν ὑ]μῶν. οὐ γὰρ εἰς δικαίωμα εἰσάγ[ουσιν πάντα τὰ ψεῦδ]η καὶ πᾶσα [ἢ πλάνη] .... { Δύο γραμμὲς λείπουν } .... 10. τῆς ἀληθείας ἐξαλλοιοῦσιν καὶ ἀντιγράφουσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀλλάσσουν τοὺς πολλοὺς, καὶ ψεύδονται καὶ πλάσσουν πλάσματα μεγάλα καὶ τὰς γραφὰς ἀναγράφουσιν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν. 11. καὶ ὄφελον πάντας τοὺς λόγους μου γράφωσιν ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ μήτε ἀφέλωσιν μήτε ἀλλοιώσωσιν τῶν λόγων τούτων, ἀλλὰ πάντα ἐπ' ἀληθείας γράφωσιν ἃ ἐγὼ διαμαρτυροῦμαι αὐτοῖς. 12. καὶ πάλιν ἐγὼ γινώσκω μυστήριον δεύτερον, ὅτι δικαίοις καὶ ὀσίοις καὶ φρονίμοις δοθήσονται αἱ βίβλοι μου εἰς χαρὰν ἀληθείας, 13. καὶ αὐτοὶ πιστεύουσιν αὐταῖς καὶ ἐν αὐταῖς χαρήσονται καὶ ἀγαλλιάσονται πάντες οἱ δίκαιοι μαθεῖν ἐξ αὐτῶν πάσας τὰς ὁδοὺς τῆς ἀληθείας.

106. 1. μετὰ δὲ χρόνον ἔλαβεν Μαθουσάλεκ τῷ υἱῷ μου γυναῖκα καὶ ἔτεκεν υἴον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λάμεχ. ἔταπεινώθη ἢ δικαιοσύνη μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης. καὶ ὅτε εἰς ἡλικίαν ἐπῆλθεν, ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ παιδίον, 2. καὶ ὅτε ἐγεννήθη τὸ παιδίον ἦν τὸ σῶμα λευκότερον χιόνος καὶ πυρρότερον ῥόδου, τὸ τρίχωμα πᾶν λευκὸν καὶ ὡς ἔρια λευκὰ καὶ οὐλον καὶ ἔνδοξον. καὶ ὅτε ἀνέωξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἔλαμψεν ἢ οἰκία ὡσεὶ ἥλιος. 3. καὶ ἀνέστη ἐκ τῶν χειρῶν τῆς μαίας καὶ ἀνέωξεν τὸ στόμα καὶ εὐλόγησεν τῷ κυρίῳ. 4. καὶ ἐφοβήθη Λάμεχ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν καὶ ἦλθεν πρὸς Μαθουσάλεκ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ, 5. τέκνον ἐγεννήθη μου ἄλλοιον, οὐχ ὅμοιον τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ τοῖς τέκνοις τῶν ἀγγέλων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ τύπος ἀλλοιότερος, οὐχ ὅμοιος ἡμῖν. τὰ ὄμματα ἐστὶν ὡς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, καὶ ἔνδοξον τὸ πρόσωπον. 6. καὶ ὑπολαμβάνω ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξ ἐμοῦ ἀλλὰ ἐξ ἀγγέλου, καὶ εὐλαβοῦμαι αὐτὸν μήποτε τι ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ. 7. καὶ παραιτοῦμαι, π[άτερ, καὶ] δέομαι,

βάδισον πρὸς Ἐνώ[χ τὸν πατέρα ἡμῶν καὶ ἐρώτησον] ... {Δύο γραμμὲς λείπουν} ... 8. [ἦλθ]εν πρὸς ἐμὲ εἰς τὰ τέρματα τῆς γῆς οὗ [εἶδ]εν τότε εἶναι με καὶ εἶπέν μοι, πάτερ [μου] ἐπάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ ἦκε [πρὸς] ἐμέ. καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπα, ἰδοὺ πάρειμι τέκνον· διὰ τί ἐλήλυθας πρὸς ἐμέ, τέκνον; 9. καὶ ἀπεκρίθη λέγων, δι' ἀνάγκην μεγάλην ἦλθον ὧδε, πάτερ· 10. καὶ νῦν ἐγεννήθη τέκνον Λάμεχ τῷ υἱῷ μου, καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ καὶ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ «οὐχ ὁμοῖος ἀνθρώποις καὶ τὸ χρῶμα αὐτοῦ» λευκότερον χιόνος καὶ πυρρότερον ῥόδου, καὶ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ λευκότερον ἐρίων λευκῶν, καὶ τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἀφόμοια ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσιν, 11. καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῶν τῆς μαίαις χειρῶν καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα εὐλόγησεν τὸν κύριον τοῦ αἰῶνος· 12. καὶ ἐφοβήθη ὁ υἱὸς μου Λάμεχ, καὶ ἔφυγεν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ πιστεύει ὅτι υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν, ἀλλὰ ὅτι ἐξ ἀγγέλων ... {Μία ἢ δύο γραμμὲς λείπουν} ... τὴν ἀκρίβειαν ἣν ἔχεις (;) καὶ τὴν ἀλήθειαν. 13. τότε ἀπεκρίθη λέγων, ἀνακαινίσει ὁ κύριος πρόσταγμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τέκνον τεθέαμαι καὶ ἐσήμανά σοι· ἐν γὰρ τῇ γενεᾷ Ἰάρεδ τοῦ πατρός μου παρέβησαν τὸν λόγον κυρίου ἀπὸ τῆς διαθήκης τοῦ οὐρανοῦ. 14. καὶ ἰδοὺ ἁμαρτάνουσιν καὶ παραβαίνουν τὸ ἔθος, καὶ μετὰ γυναικῶν συγγίνονται καὶ μετ' αὐτῶν ἁμαρτάνουσιν καὶ ἔγνησαν ἐξ αὐτῶν, 17a. καὶ τίκτουσιν οὐχ ὁμοίους πνεύμασιν ἀλλὰ σαρκίνους· 15. καὶ ἔσται ὀργὴ μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κατακλυσμός, καὶ ἔσται ἀπώλεια μεγάλη ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἓνα· 16. καὶ τότε τὸ παιδίον τὸ γεννηθὲν καταλειφθήσεται, καὶ τρία αὐτοῦ τέκνα σωθήσεται ἀποθανόντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· 17b. καὶπραῦνεὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς οὕσης ἐν αὐτῇ φθορᾷ. 18. καὶ νῦν λέγε Λάμεχ ὅτι τέκνον σου ἐστίν δικαίως καὶ ὀσίως, [καὶ] κάλεσον αὐτοῦ τὸ ὄνομα [Νῶε]· αὐτὸς γὰρ ἔσται ὑμῶν κατάλειμμα ἐφ' οὗ ἂν καταπαύσητε καὶ «οἱ» υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς φθορᾷ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν συντελειῶν ἐπὶ τῆς γῆς ... {Τέσσερις γραμμὲς λείπουν} ... 19. ὑπέδειξέν μοι καὶ ἐμήνυσεν, καὶ ἐν ταῖς πλαξίν τοῦ οὐρανοῦ ἀνέγνω ἀυτά.

107. 1. τότε τεθέαμαι τὰ ἐγγεγραμμένα ἐπ' αὐτῶν, ὅτι γενεὰ γενεᾶς κακ[ίων ἔσται], καὶ εἶδον τότε μέχρις τοῦ ἀνασ[τήναι] γενεὰν δικαιοσύνης καὶ ἡ κακία ἀπολεῖται καὶ ἡ ἁμαρτία ἀλλάξει ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τὰ ἀγαθὰ ἦξει ἐπὶ τῆς γῆς ἐπ' αὐτούς. 2. καὶ νῦν ἀπότρεχε τέκνον

καὶ σήμανον Λάμεχ τῷ υἱῷ σου ὅτι τὸ παιδίον τοῦτο τὸ γεννηθὲν τέκνον αὐτοῦ ἐστὶν δικαίως καὶ οὐ ψευδῶς. 3. καὶ ὅτε ἤκουσεν Μαθουσάλεκ τοὺς λόγους Ἐνώχ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μυστηριακῶς γὰρ ἐδήλωσεν αὐτῷ, [ἐπέστρεψεν καὶ ἐδήλωσεν αὐτῷ.] καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε, εὐφραίνων τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἀπωλείας. **(Πάπυρος του Τσέστερ Μπίτι)**

Αβέβαια

1. παρὰ (Par. gr. 1711; Go περι) δὲ τοῦ ὄρους ἐν ᾧ ὤμοσαν καὶ ἀνεθεμάτισαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἀποστῆ ἀπ' αὐτοῦ ψῦχος καὶ χιὼν καὶ πάχνη, καὶ δρόσος οὐ μὴ καταβῆ εἰς αὐτό, εἰ μὴ εἰς κατάραν καταβήσεται ἐπ' (Go εἰς) αὐτό, μέχρις ἡμέρας κρίσεως τῆς μεγάλης.

2. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατακαυθήσεται καὶ (Go om.) ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται κατακαϊόμενον καὶ τηκόμενον ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρός, οὕτως κατακαήσεται περὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

3. καὶ νῦν ἐγὼ λέγω ὑμῖν υἱοῖς ἀνθρώπων Ὁργὴ μεγάλη καθ' ὑμῶν, κατὰ τῶν υἱῶν ὑμῶν· καὶ οὐ παύσεται ἡ ὀργὴ αὕτη ἀφ' ὑμῶν μέχρι καιροῦ σφαγῆς τῶν υἱῶν ὑμῶν.

4. καὶ ἀπολοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ ὑμῶν καὶ ἀποθανοῦνται οἱ ἔντιμοι ὑμῶν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ μὴ ἔσονται πλείω τῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἐτῶν.

5. καὶ μὴ δόξητε ἔτι ζῆσαι ἐπὶ πλείονα ἔτη· οὐ γάρ ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα ὁδὸς ἐκφεύξεως ἀπὸ τοῦ νῦν, διὰ τὴν ὀργὴν ἣν ὠργίσθη ὑμῖν ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν αἰώνων· μὴ νομίσητε ὅτι ἐκφεύξεσθε ταῦτα.

Σχετικά με την ψηφιακή έκδοση

Αυτό το e-book προέρχεται από την δικτυακή βιβλιοθήκη [Βικιθήκη](#)^[1]. Αυτή η πολύγλωσση ψηφιακή βιβλιοθήκη που οικοδομείται από εθελοντές, είναι αφιερωμένη στην ανάπτυξη μιας ελεύθερης προβάσιμης συλλογής εκδόσεων κάθε είδους: μυθιστορήματα, ποιήματα, περιοδικά, επιστολές...

Διανέμουμε τα βιβλία μας δωρεάν, ξεκινώντας από έργα που δεν υπόκεινται σε πνευματικά δικαιώματα ή διακινούνται υπό ελεύθερες άδειες χρήσης. Είστε ελεύθερος να χρησιμοποιήσετε τα e-book μας για οποιοδήποτε σκοπό (περιλαμβανομένης της εμπορικής εκμετάλλευσης), υπό τους όρους της άδειας [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] ή, κατ'επιλογή σας, αυτούς της [GNU FDL](#)^[3].

Η Βικιθήκη σταθερά ζητά νέα μέλη. Κατά την υλοποίηση αυτού του βιβλίου, πιθανό να κάναμε κάποια λάθη. Μπορείτε να τα αναφέρετε σε [αυτή τη σελίδα](#)^[4].

Οι ακόλουθοι χρήστες συνεισέφεραν σε αυτό το βιβλίο:

- NickTheRipper

-
1. [↑ http://el.wikisource.org](http://el.wikisource.org)
  2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
  3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
  4. [↑ https://el.wikisource.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7:%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B1](https://el.wikisource.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7:%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B1)